

ትምህርት አሥራ ስምንት

ራእይ 4-5

የመጀመሪያ ቀን፡- ራእይ 4:1-6

1ኛ ጥያቄ፤ ዘጸአት 33:12-34:9 አንብብ። ሀ) አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔርን በሙሉ ከብሩ ለማየት የተመኘኸው እንዴት ነው? ለ) ሙሴ ይህንን የተመኘውና እግዚአብሔርም የመለሰለት እንዴት እንደነበር ግለጽ። ሐ) እግዚአብሔር ራሱን ለሙሴ ካሳየበት ሁኔታ፤ ስለ እግዚአብሔር ባሕርይ ምን እንማራለን?

አንተም እንደ እኔ ዓይነት ሰው ከሆንህ፤ እግዚአብሔርን ለማየት መሻትህ የማይቀር ነው - ብዙ ጊዜ እግዚአብሔርን ለማየትና ፊት ለፊት ከእርሱ ጋር ለመነጋገር ተመኝቼአለሁና። በተለይም ከትልቅ ችግር ጋር በምጋፈጥበት ጊዜ፤ ይኼ ስሜት ያድርብኛል። እግዚአብሔርን ለማየትና ከእርሱ ጋር ለመነጋገር እስከቻልሁ ድረስ፤ ለእኔ ያለውን ዓላማ በመረዳት ጥርጣሬ የሚወገድ ይመስለኛል።

በመጽሐፍ ቅዱስ ታሪክ ሁሉ፤ እግዚአብሔር ለተወሰኑ ሰዎች ራሱን በተለየ መንገድ ገልጾአቸዋል። ሙሴ እግዚአብሔርን በሲና ተራራ ላይ የተመለከተው ሲሆን፤ ባሕርዩንም ገልጾለታል። እንዲያውም፤ ሙሴ ከእግዚአብሔር ጋር «ፊት ለፊት» እንደተነጋገረ በተደጋጋሚ ተጠቅሷል። ኢሳይያስ የረዥም ጊዜያት የትንቢት አገልግሎትን ከመጀመሩ ጥቂት ቀደም ብሎ፤ አስደናቂ የእግዚአብሔር ራእይ ተሰጥቶት ነበር (ኢሳ. 6)። ሕዝቅኤልም እንዲሁ የእግዚአብሔርን ከብር ተመልክቷል (ሕዝ. 1-3)። በራእይ መጽሐፍ፤ ዮሐንስ የእግዚአብሔር አብንና የኢየሱስ ክርስቶስን ራእይ በተደጋጋሚ አይቷል (ራእይ 1፣ 4፣ 5)። እነዚህ የእግዚአብሔር ራእዮች ሁሉ እግዚአብሔር ምን እንደሚመስል ለማስተማር ተምሳሌቶችን በመጠቀም የቀረቡ እንጂ የእግዚአብሔርን እውነተኛ ገጽታ የሚገልጹ አይደሉም።

እግዚአብሔር ራሱን ለእነዚህ ሰዎች የገለጸው ለምን ነበር? ስለተመለከቱዋቸው ራእዮችስ የሚነገረን ለምንድን ነው? እግዚአብሔር እነዚህ ሰዎች ከእኛ እንደሚበልጡ እየተናገረ አልነበረም። ይልቁንም፤ እግዚአብሔር ራሱን ለእነዚህ ሰዎች በመግለጽ የተመለከቱትንም ነገር በቅዱስ መጽሐፉ ውስጥ እንዲመዘግቡ በመምራት፤ እኛንም ወደዚያው ራእይ በመንፈስ እንድንገባ፤ እርሱን እንድንለማመድና በተመሳሳይ መንገድ እንድናውቀው ይፈልጋል። እግዚአብሔር እያንዳንዳችን በአእምሮአችን ውስጥ ሥዕሎችን በመቅረጽ የምንረዳበትን ችሎታ ሰጥቶናል። በዓይነ-ሕሊናዊ ግንዛቤአችን ወደ እነዚህ የእግዚአብሔር ራእዮች ስንቀርብ፤ እግዚአብሔርን በበለጠ ልንረዳው እንችላለን። ይኸውም ቃሉን በጽሑፍ ያስተላለፋልን ሰዎች እግዚአብሔርን በተመለከቱ ጊዜ፤ ስለ እግዚአብሔር ታላቅነትና ለእኛ ስላለው አስደናቂ ፍቅር ያደረባቸውን ዓይነት መረዳትና ልምምድ ለማግኘት በመሻት የሚከናወን ነው።

በራእይ 4 እና 5 ሁለት የተለያዩ የእግዚአብሔር ራእዮች አሉን። በራእይ 4፣ በዘመናት የሽመገለውና ዘላለማዊ ገዥ የሆነው የእግዚአብሔር አብ ራእይ ተገልጿል። በራእይ 5፣ ድል-ነሺ ንጉሥና ዘላለማዊ የእግዚአብሔር በግ የሆነው የኢየሱስ ክርስቶስ ሌላ ራእይ ይገኛል። እነዚህ ራእዮች የተሰጡን የአምላካችንን ታላቅነት ለመለማመድና በሰማይ ከሚያመልኩት መላእክት ጋር ለማምለክ እንድንችል ነው። እነዚሁም፣ ችግሮቻችንን በዘላለማዊ እይታ አንጻር እንድንመለከትና አስቸጋሪ ጊዜያት በሚገጥሙን ጊዜ በእግዚአብሔር እንድንተማመን ለመርዳት የተሰጡን ናቸው። ስለ እግዚአብሔር ግልጽ ሥዕል ባገኘን መጠን፣ እርሱን በትክክል የማምለክና በትልቅ የመከራ ጊዜ በእምነታችን የመጽናት ዓቅማችንም የላቀ ይሆናል።

2ኛ ጥያቄ፤ ሀ) ከዚህ በፊት አንድ ትልቅ ችግር ስለተጋፈጥህበት ጊዜ የሚገልጽ ጽሑፍ ጻፍ። ለ) የእግዚአብሔርን ባሕርይ በመረዳትህ፣ መጽናናትን ያገኘህው እንዴት ነበር?

3ኛ ጥያቄ፤ በቤትህ ወይም በሌላ ስፍራ ማንም ሰው የማይረብሽህን ጸጥ ያለ ቦታ ፈልግ። በጉልበትህ በእግዚአብሔር ፊት ተንበርከክ። ራእይ ምዕራፍ 4ን ግለጽ። ራእዩን በእእምሮህ ደግመህ ለመሣል በመዋከር ቢያንስ ሁለት ጊዜ አንብበው። ዮሐንስ የተመለከተውን ለመመልከትና የተሰማውን ስሜት ለመረዳት ሞክር። ሀ) ስለ ማንነቱ፣ በተለይም በራእይ 4 ስለተጠቀሱት ባሕርያቱ በማመስገን ታመልከው ዘንድ ከ5-10 ደቂቃዎችን ውሰድ። ለ) ዮሐንስ ይህንን ራእይ በተመለከተ ጊዜ ምን ዓይነት ስሜት ያደረበት ይመስለሃል? ሐ) በጸሎት መንፈስ ውስጥ ሆነህ ይህንን ትእይንት ስታስብ፣ ምን ዓይነት ስሜት ያድርብሃል? መ) በዚህ ራእይ ውስጥ የተገለጹትን የእግዚአብሔር አብ ባሕርያት ዘርዝር። ሠ) በእግዚአብሔር ልጅነትህ ይህንን ራእይ ስትመለከት ምን ስሜት ሊያድርብህ ይገባሃል? ረ) ከዚህ ራእይ ምን ትማራለህ?

የራእይ 4-22 መግቢያ

በራእይ 1-3፣ ኢየሱስ ክርስቶስ የአብያተ ክርስቲያናት ጌታ መሆኑን ተመልክተናል። ከራእይ 4 ጀምሮ፣ የአጽናፈ-አቀፍ እና የመጨረሻ ዘመን ጌታ መሆኑን እንመለከታለን፤ ምክንያቱም የመጽሐፉ ሦስተኛው ክፍል «ከዚህ በኋላ ስለሚሆኑት ነገሮች» ስለሚናገር ነው (ራእይ 1:19)።

በራእይ 2 እና 3፣ ኢየሱስ በትንሹ እስያ ለሚገኙ ሰባት ውስን አብያተ ክርስቲያናት ያስተላለፋቸውን ሰባት መልእክቶች አጥንተናል። አንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት ከስደት ጋር ይታገሉ የነበሩ ሲሆን፣ ኢየሱስ ለእርሱ በታማኝነት እንዲቆሙ ያበረታታቸዋል። ሌሎች ደግሞ የሐሰት ትምህርት በመካከላቸው ያለ ጥያቄ እንዲስፋፋ ይፈቅዱ ስለነበር፣ ኢየሱስ «መናፍሰትን ለመመርመር» ባለመፈለጋቸው ሊገሥጻቸውና የሐሰት ትምህርት የሚያስተምሩትን ሊኮንን ይሻል። አንዳንዶቹ አብያተ ክርስቲያናት ከሞላ-ጎደል መንፈሳዊ ሞት እየሞቱ ሲሆን፣ ኢየሱስ በእነርሱ ላይ የሚመጣውን ፍርድ ይናገራል። ይኸውም ጊዜ ሳላቸው ንስሐ ይገቡ ዘንድ በማስጠንቀቅ ነው።

4ኛ ጥያቄ፤ ሀ) ኢየሱስ መልእክቱን የላከላቸውን ሰባት አብያተ ክርስቲያናት ስም ዘርዘር። ለ) የእያንዳንዱ ቤተ ክርስቲያን ዓቢይ ባሕርይ ምን ነበር?

ራእይ 4-5፤ ኢየሱስ በትንሹ እስያ ለሰባቱ ታሪካዊ አብያተ ክርስቲያናት (በእነርሱም በኩል ዛሬ ለእኛ) ባስተላለፋቸው ቀጥተኛ መልእክቶች መካከልና ወደ ፊት በሚከተሉት ድርጊቶች ላይ እንደ መሸጋገሪያ ድልድይ ሆኖ የሚያገለግል ነው። በራእይ 4-5 ውስጥ ሁለት አስደናቂ ራእዮች ተሰጥተውናል። የመጀመሪያው፤ ሁሉንም ክስተት የሚቆጣጠረውና በዙፋኑ ላይ ያለው እግዚአብሔር አብ ነው። ሁለተኛው፤ የዓለምን ታሪክ የመወሰንና በምድር ላይ ፍርድ የማምጣት ሥልጣን ስለተሰጠው ኢየሱስ ክርስቶስ የሚናገር ራእይ ነው።

ራእይ 6-22 ወደፊት በሚፈጸሙ ክስተቶች ላይ ያተኩራል። በርካታ የተለያዩ ተምሳሌታዊ ራእዮችን በመጠቀም፤ እግዚአብሔር በዓለም ላይ ስለሚያመጣቸው የተፈጥሮ አደጋዎች የቀረቡትን መልእክቶች እንመለከታለን። በመጨረሻው ዘመን ከፍተኛ አጋንንታዊ እንቅስቃሴ ከመታየቱም፤ በሰይጣን ቁጥጥር ሥር የሚሠራ የዓለም ገዥ የሆነ ሐላዊ-መሢሕ እንደሚነሣ ተገልጾአል። እንዲሁም፤ ስለ ክፋት ፍጹም ውድመት፤ ስለ ኃጢአተኞች መቀጣትና ኢየሱስ ስለሚመሠረተው ዘላለማዊ መንግሥት ተገልጾአል።

ከመጨረሻው ዘመንና በምድር ላይ ከሚመጣው ታላቅ መከራ ቀደም ብሎ፤ ክርስቲያኖች የኢየሱስ ክርስቶስን ዳግም ምጽአት ይጠባበቃሉ። እጅግ ከተለመዱ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርቶች አንዱ፤ የክርስቶስ ዳግም ምጽአት ነው። በአዲስ ኪዳን ውስጥ ብቻ ከ300 ጊዜያት በላይ ተገልጾ ይገኛል። ስለ ክርስቶስ ዳግም ምጽአት በምንነጋገርበት ጊዜ፤ ሁለት የመገለጥ መልኮች ያሉትን ይመስላል። በመጀመሪያ፤ ኢየሱስ የእርሱ የሆኑትን፤ ማለትም እውነተኛ ክርስቲያኖችንና በእርሱ ያመኑትን ለመንጠቅ በአየር ላይ ይገለጻል። ይህም ክስተት በ1ኛ ተሰሎንቄ 4:13-18 እና በ2ኛ ቆሮንቶስ 15:51-54 የተገለጸ ሲሆን፤ ክስተቱም «ንጥቀት» በመባል ይታወቃል። ሁለተኛ፤ ራእይ ምዕራፍ 19 እንደሚነግረን ኢየሱስ ከቅዱሳኑ ጋር ለመግዛት ወደ ምድር ይመለሳል። በእነዚህ ሁለት መገለጦች መካከል የሰባት ዓመቱ ታላቅ የመከራ ጊዜ የሚፈጸም ይመስላል። እነዚህም ሁለቱ መገለጦች ኢየሱስ በመጀመሪያ ለቅዱሳኑ፤ ከዚያም ደግሞ ከቅዱሳኑ ጋር የሚመጣቸው ናቸው።

«አማኞች በዚህ የመከራ ጊዜ ውስጥ ያልፉ ይሆን?» በሚለው አሳብ ላይ የተለያዩ አመለካከቶች ይሰነዘራሉ። በዚህ የጥናት መጽሐፍ፤ ከራእይ 6-19 የተጠቀሱት ክስተቶች ከመፈጸማቸው በፊት፤ አማኞች ከጌታ ጋር ለመሆን ወደ ሰማይ እንደሚወሰዱ የሚያስረዳውን አቋም እንከተላለን። ከምክንያቶቻችንም በጥቂቱ እነሆ፡-

1. 1ኛ ተሰሎንቄ 5:9 የእግዚአብሔር ቁጣ በዚህ ዘመን አማኞች ላይ እንደማይወርድ ቃል ይገባል። ከራእይ 6-19 የተጠቀሰው መከራ በዓለሙ ሁሉ ላይ የሚወርድ የእግዚአብሔር ቁጣ ስለሆነ፤ ክርስቶስ

ከመከራው በፊት ወደ ሰማይ የሚነጥቀን ይመስላል። ይህም ንጥቀት በ1ኛ ተሰሎንቄ 4:13-18 ተጠቅሷል።

2. ከዚህም በፊት ቢሆን እግዚአብሔር ፍርዱን ከመግለጹ በፊት ልጆቹን ፍርዱ ከሚገለጽበት ስፍራ አንሥቷል። (ለምሳሌ፡ ኖሳ በመርከብ ውስጥ እንዲጠበቅ፡ ዘፍ. 7፤ ሎጥ ወደ ሌላ ስፍራ እንዲሄድ ዘፍ. 19-22 ተደርጓል።)
3. ከራእይ 1-3 ቤተ ክርስቲያን ከፍተኛ ስፍራ የተሰጣት ሲሆን፡ ከራእይ 6-18 ስለ ቤተ ክርስቲያን የትጠቀስ ነገር የለም።
4. በራእይ 4:1 አክሊሎችን ደፍተው በዙፋኖች ላይ የተቀመጡትን 24 ሽማግሌዎች እንመለከታለን። ይህም አማኞች በሰማይ እንደሚሆኑና ከራእይ 6 በፊት ሽልማቶቻቸውን እንደሚቀበሉ ያሳያል።
5. በራእይ 4:1 «ወደዚህ ውጣ» የሚለው አገላለጽ፡ የ«ድምፅ» እና የ«መለከት» አቀራረብ፡ ንጥቀትን በተመለከተ በ1ኛ ተሰሎንቄ 4:13-18 ከተገለጸው ሁኔታ ጋር ይመሳሰላል። ስለሆነም፡ በርካታ የመጽሐፍ ቅዱስ አስተማሪዎች አማኞች ሁሉ የቀረበውን የንጥቀት ጥሪ እንደሚያመለክት ያምናሉ።
6. በራእይ 2-3፡ ኢየሱስ በምድር ላይ በመቅረቡ መካከል እንደሚኖር ሆኖ ተገልጿል። ከራእይ 4 በኋላ ግን ኢየሱስ በሰማይ ሆኖ ይታያል። ይህም የክርስቶስ አካል የሆነችው ቤተ ክርስቲያን በሰማይ መሆኗን የሚያመለክት ይመስላል።

[ማስታወሻ - የዚህ የጥናት መምሪያ መጽሐፍ ጸሐፊዎች የመጨረሻውን ዘመን በተመለከተ የቅድመ-ሺህ ዓመታት አቋም አላቸው። (ከዳንኤል የጥናት መምሪያ ውስጥ ትምህርት 2ን ተመልከት።) እነዚህን ሁኔታዎች በሌላ መንገድ የሚተረጎሙ ሌሎችም ክርስቲያኖች አሉ። የራእይን መጽሐፍ የተለያዩ ምዕራፎች በምናጠናበት ጊዜ፡ እነዚህን የተለያዩ አመለካከቶች እንጠቅሳለን።]

ምንም እንኳ በመጨረሻው ዘመን ከስተቶች እንዴት እንደሚፈጸሙ ባናውቅም፡ ቀጥሎ የተመለከተው የከስተቶቹን አፈጻጸም የሚያሳይ አንድ አስተዋጽኦ ነው፡-

1. የአማኞች ትንሣኤና ንጥቀት
2. ታላቁ መከራ
3. የክርስቶስ ልዩ ምጽአትና የአርማጌዶን ጦርነት
4. የክርስቶስ የሺህ ዓመታት መንግሥት
5. የሰይጣን ከእስራት መፈታት፡ ዓመፃው፡ ሽንፈቱና የፍርድ መስጠት
6. ታላቁ የነጭ ዙፋን ፍርድ
7. አዲስ ሰማይና አዲስ ምድር

ራእይ 6-22፡ ለመተርጎም እጅግ አዳጋች የሆነው የራእይ መጽሐፍ ክፍል ነው። ይኸውም፡- በመጀመሪያ፡ በዚህ ክፍል ውስጥ ለሚገኙ በርካታ ተምሳሌቶች መሉ ለሙሉ ትክክለኛ የሆነ ትርጓሜ መስጠት ስለማይቻል ነው። በመሆኑም አብዛኞቹን ክርስቲያኖች ለዘመናት ሲያጠያይቃቸው የቆየው ነገር «የተምሳሌቶች ትርጉም ምንድን ነው?» የሚለው ጥያቄ ከመሆኑም ለእነዚህም የሚሰጡት መልስ የተለያየ ነው።

ሁለተኛ፡ የእነዚህ ምዕራፎች የጊዜ ቅደም - ተከተል ምንድን ነው? በጊዜ ቅደም ተከተል ስንመለከተው፡ የምዕራፎቹ አቀማመጥ ተከታታይ ከስተቶችን በመግለጽ ይሆን? (ለምሳሌ፡ በራእይ ምዕራፍ 6 ውስጥ የተጠቀሱ ከስተቶች በራእይ 8 ከተጠቀሱት ቀደም ብለው የተፈጸሙ ናቸው?) ወይስ በመጽሐፉ ውስጥ ሌላ አካሄድ ኖሮ፡ ጸሐፊው የወደፊት ጉዳዮችን ያለ ጊዜ ቅደም ተከተል ይገልጻል? (የትምህርት 13 ገለጻችንን ይመልከቱ።)

ሦስተኛ፡ የራእይ መጽሐፍ በብዛት የብሉይ ኪዳንን ተምሳሌቶች ይጠቀማል። ዮሐንስ ከተመለከታቸውና ከተጠቀመባቸው ተምሳሌቶች ውስጥ አዲስ ሆነው የምናገኛቸው በጣም ጥቂቶች ናቸው፤ ብዙዎቹ ከብሉይ ኪዳን ወይም ክርስቲያኖች ከሚያውቋቸው ሌሎች የአይሁድ ጽሑፎች የመጡ ናቸው። ምናልባትም የብሉይ ኪዳን ዓይነት ትርጉም ይዘው ይሆን?

በመሠረቱ ለእነዚህ ጥያቄዎች ግልጽ ምላሽ የለንም። በመሆኑም፡ በራእይ መጽሐፍ ቀዳሚ ዓላማ ላይ ማተኮሩ ይመረጣል፤ ይኸውም፡ በስደት ውስጥ የነበሩትን ክርስቲያኖች ማበረታታትና የመጨረሻው ዘመን አጠቃላይ ባሕርይ ምን እንደሚመስል ማስተማር ነው። የወደፊት ጉዳዮችን በተመለከተ፡ ከውስን ተምሳሌቶች በሚመጡ ግልጽ ባልሆኑ ትምህርቶች ላይ ማተኮር የለብንም።

ራእይ 6-22ን ስናጠና፡ ሦስት ነገሮችን ለማድረግ እንሻለን፡-

1) ወደ ዮሐንስ ራእዮች ጠልቀን ለመግባት እንጥራለን፤ ይህንንም የምናደርገው፡ ዮሐንስ እነዚህን ታላላቅ ራእዮች ሲመለከት ምን ዓይነት ስሜት እንዳደረበት በስሜታችን ለመረዳት በመፍቀድ ነው።

2) በዮሐንስ ዘመን የነበሩ ክርስቲያኖች በመጀመሪያ ሲሰሙት፡ ራእዩ ምን ትርጉም እንደሰጣቸው ለመወሰን እንሞክራለን። እነዚህን ምዕራፎች ለመረዳት ከሁሉም የሚሻለው መንገድ ራእዩን የመጨረሻው ዘመን ትክክለኛ መግለጫ አድርጎ መመልከቱ ሳይሆን፡ ለቀድሞዋ ቤተ ክርስቲያንና ዛሬም ለእኛ እንደተላለፉ የማበረታቻ ቃላት አድርጎ መውሰዱ ነው። የእነዚህ ራእዮች ቀዳሚ ግንዛቤ ይኸው እንደሆነ ለመግለጽ እወዳለሁ። እንደ እውነቱ ይህ መልእክት ግልጽና አብዛኞቹም ምሁራን የሚስማሙበት ነው።

3) በመጨረሻም፡ ስለ ማብቂያው ዘመን እግዚአብሔር የሚነግረንን ነገር ለመረዳት እንሞክራለን። የራእይ መጽሐፍ ሁለተኛው ዓላማ ይኸው እንደሆነ አስባለሁ፤ እነዚህን ምዕራፎች ለመረዳት በርካታ የተለያዩ መንገዶች ስላሉ፡ መልሶቻችን ላይ ችክ ልንልና ምናልባትም ከእኛ የተለየ አተረጓጎም የሚያቀርቡትን ሌሎች አማኞች ከመቀበል ልንታቀብ አይገባም።

በመሠረቱ ራእይ 4-8 ሦስት ክፍሎች ያሉት አንድ ራእይ ነው። ራእዩ ዘላለማዊ ዳኛና የአጽናፈ-ዓለሙ ገዥ በሆነው በእግዚአብሔር አብይጅምራል (ራእይ 4)። ከዚያም፡ እግዚአብሔር አብይ የመጽሐፉን ጥቅልል ወይም የመጨረሻውን ዘመን የሚወስንበትን ሥልጣን ወደ ሰጠው ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ያመራል (ራእይ 5)። በመጨረሻም፡ በመጽሐፉ ጥቅልል ውስጥ ስለሚገኙት ፍርዶች እናነባለን፤ ይህም የእግዚአብሔርን ፍርድ በምድር ላይ የሚያወርድ ነው (6-8)።

በራእይ 4-22፡ ኢየሱስ ለዮሐንስ በሰጣቸው ራእዮች አማካኝነት በተደጋጋሚ በሰማይና በምድር መካከል እንመላለሳለን። በሥጋዊ ዓይኖቻችን ወደ ሰማይ የማየቱ ግርዶሽ ስለተወገደ፡ በሰማይ የዙፋን ክፍል የሚሆነውን ለመመልከት እንችላለን። ቀደም ብለን፡ ኢየሱስ በምድር ላይ በሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት መካከል እንዴት ይመላለስ እንደነበር ተመልከተናል። አሁን ደግሞ ዮሐንስ አጽናፈ-ዓለሙን የሚቆጣጠር የሰማይ ዙፋን ወደሚገኝበት ስፍራ ሲወሰድ እናያለን። ይህም ከእግዚአብሔር አብይጅምርና፡ ሰማያዊ እውነታዎችን ያጋራናል። በመሆኑም፡ ወደፊት ነገሮች በዚህ ዮሐንስ በተመለከተው ዓይነት እንደሚዋቀሩ ከማሰብ ይልቅ፡ በአሁኑ ሰዓት ሰማይ ማለት ምን ማለት እንደሆነ ለመገንዘብ መሞከር ያሻል። ይህ የሰማይና የምድር የተመሳሳይ ጊዜ እይታ፡ ዮሐንስ በምድር ላይ የሚፈጸመው ነገር ከሰማያዊው እውነታ ጋር በቅርብ የተገናኘ መሆኑን ለመገንዘብ ረድቶታል። በራእይ መጽሐፍ ሰማያዊውን የእግዚአብሔር ዙፋን የመመልከትና የሚሆነውንም ነገር የመረዳት የተለየ በር ተከፍቶልናል። ምንኛ የከበረ ዕድል ነው! ምንኛ የሚያስደስት ሥዕል ነው! እስኪ አብረን ወደ ሰማይ እንዝለቅና ምን እንደሚመስል እናጥና።

5ኛ ጥያቄ፤ ራእይ 4:1-6 አንብብ። ሀ) ዮሐንስ የተመለከተው ደጅ የት ይገኛል? ለ) በዙፋኑ ላይ የተቀመጠው ማን ነው? [መዝ. (103):19] ሐ) በዙፋኑ ላይ የተቀመጠውን አካል ግለጽ። የእነዚህ ምሳሌዎች ትርጉም ምን ይመስልሃል? መ) በዙፋኑ ዙሪያ ምን ነበር? (4:3)። ሠ) ምን ያስታውስሃል? (ዘፍ. 9:13)። ረ) በዙፋኑ ዙሪያ እነማን ነበሩ? (4:4)። ሰ) የተቀመጡት የት ነበር? ሸ) አለባበሳቸው እንዴት ነበር? ቀ) አክሊሎች ምን ያመለክታሉ? (1ኛ ቆሮ. 9:25 እና 1ኛ ተሰ. 2:19 አንብብ)። በ) ከዙፋኑ ምን ይወጣል? (ራእይ 4:5)። ተ) የሰባቱ መብራቶች ትርጉም ምንድን ነው?

1. የራእዩ መግቢያ (ራእይ 4:1)

ዮሐንስ «ከዚያ በኋላ» ሌላ ራእይ እንደተመለከተ ይነግረናል። ይህ ወዲያውኑ ከራእይ 1-3 ቀጥሎ የተሰጠ ይሁን ወይም በመሀሉ የተወሰነ ጊዜ ይለፋል የምናውቀው ነገር የለም። በጊዜ ቅደም ተከተል ግን፡ ይጄኛው ዮሐንስ ቀደም ብሎ ከተመለከተው በኋላ የመጣ ነው። «ከዚያ በኋላ» የሚሉት ቃላት፡ ዮሐንስ አዲስ ራእይ እየተመለከተ መሆኑን ያሳያሉ (ለምሳሌ ራእይ 7:1-9፤ 15:5፤ 18:1፤ 19:1)።

ዮሐንስ ወዲያውኑ የተከፈተ ደጅ ይመለከታል። ደጁም የነበረው በምድር ላይ ሳይሆን፡ በአየር ላይ ወደ ሰማይ የተከፈተ ነበር። ይህ «ሰማይ» የሚለው

ቃል በተለያየ መልኩ ሊተረጎም ይችላል። ሀ) የእግዚአብሔርን ዘላለማዊ ማደሪያ፣ ለ) የሚወድሙት ኮከቦች ያሉበትን ጨምሮ፣ ከምድር በላይ ከፍ ብሎ የሚገኘውን ሩቅ ስፍራ (12:7)፣ ሐ) በሰይጣንና በእግዚአብሔር መካከል ግጭት የሚፈጠርበትን ስፍራ (12:17)፣ እንዲሁም፣ መ) ከምድር ከፍ ብሎ የሚገኘውን ሰማይ ሊያመለክት ይችላል (6:13)። ሆኖም በዚህ ስፍራ የተጠቀሰው ሰማይ ግን፣ እግዚአብሔር ራሱን ለዮሐንስ የገለጸበትን ዘላለማዊ የእግዚአብሔር ማደሪያ የሚያመለክት ነው።

ዮሐንስ እንደ መለከት ባለ ኃይል ድምፅ በበር ውስጥ በማለፍ ወደ ሰማይ እንዲገባ ተነገረው። ምናልባትም ይህም ድምፅ ዮሐንስ ቀደም ሲል ሰምቶት የነበረው የኢየሱስ ድምፅ ሊሆን ይችላል (ራእይ 1:10 ተመልከት)። ዮሐንስ በሰማይ ወደፊት ስለሚሆነው ማለትም «ከዚህ በኋላ ሊሆን ስለሚያስፈልገው ነገር» እንደሚገልጽለት ተናገረው። መልአኩ «ሊሆን የሚያስፈልገው» ወይም መሆን ያለበትን ብሎ መናገሩ ጠቃሚ ነው። ዮሐንስ የሚያያቸው ነገሮች እንዲያው ወደፊት በዘፈቀደ የሚፈጸሙና ዮሐንስ የሚገልጽቸው አልነበሩም። ይልቁንም የወደፊቱን በሚያቅደውና የሚሆነውንም በሚወስነው እግዚአብሔር የተቆረጡ ናቸው። የእግዚአብሔር ዕቅዶች በአጋጣሚ የሚፈጸሙ አይደሉም። ቀደም ብሎ እርሱ የወሰናቸው ናቸው።

6ኛ ጥያቄ፤ ለክርስቲያኖች፣ በምድር ላይ የሚፈጸሙ ነገሮች ሁሉ በሰማይ በእግዚአብሔር አስቀድመው የተወሰኑ መሆናቸውን ማወቅ ጠቃሚ የሚሆነው ለምንድን ነው?

«ወደዚህ ውጣ» የሚሉ ቃላት፣ ምንም እንኳ ለዮሐንስ ቢነገሩም፣ ከታላቁ መከራ በፊት የቤተ ክርስቲያንን መነጠቅ የሚያሳይ ሰውር ተምሳሌታዊ መግለጫ እንደሆነ የሚያምኑ በርካታ ክርስቲያኖች አሉ። ምንም እንኳ ይህ በስፋት የሚታመንበት አመለካከት ቢሆንም፣ በዚህ ስፍራ ሊተላለፍ የተፈለገው መልእክት ይኸው ለመሆኑ የሚያረጋግጥ ጠንካራ መረጃ የለንም። ከራእይ 4-22:16 ድረስ «ቤተ ክርስቲያን» የሚል ቃል አለመጠቀሱ እውነት ነው። በራእይ፣ ዮሐንስ ቤተ ክርስቲያን ወይም አብያተ ክርስቲያናት እያለ ሲናገር፣ አጽናፍ አቀፍ ቤተ ክርስቲያንን እያመለከተ ሳይሆን፣ ጻሩ ግን በትንሹ እስያ የነበሩትን የተወሰኑ የክርስቲያኖች ቡድኖች መጥቀሱ ነበር። ዮሐንስ ስለ ሁሉም ክርስቲያኖች ለመናገር ሲፈልግ፣ «ቅዱሳን» የሚለውን ቃል ይጠቀማል።

ምንም እንኳ ቤተ ክርስቲያን ከታላቁ መከራ በፊት ትነጠቃለች የሚለውን አቋም ብንይዝም፣ ይህንኑ ጥቅስ የአቋማችን መሠረት አድርገን ልንጠቀምበት አንችልም። እነዚህ ቁጥሮች፣ ዮሐንስ እግዚአብሔር እንዲመለከር የፈለጋቸውን የሰማይ ራእዮች ለመመልከት ወደ ሰማይ መሄዱን በግልጽ ያሳያሉ።

2. የእግዚአብሔር አብ ራእይ (4:2-3)

በባለም ወደ አንድ ባለሥልጣን ዙፋን ፊት መቅረብ አስፈሪ ነገር ነው። ይህ የዙፋን ክፍል ለተከበሩ እንግዶች ብቻ የሚከፈት ነው። የሕያው

እግዚአብሔር ህልውና ወደሞላበት ስፍራ መቅረቡ ደግሞ ከዚህ የላቀ አስፈሪ ልምምድ ነው። ከአዲስ ኪዳን አስደናቂ እውነቶች አንዱ፡ ክርስቲያኖች የሚያስፈልገንን ጸጋ ለማግኘት በድፍረት ወደ ጸጋው ዙፋን ፊት ልንቀርብ መቻላችን ነው (ዕብ. 4:16 ተመልከት)።

በራእይ ምዕራፍ 4፡ «ዙፋን» የሚለው ቃል 14 ጊዜያት ተደጋግሞ ተጠቅሶአል። ይህ በዙፋን ላይ የተደረገው አጽንኦት የእግዚአብሔርን ሉዓላዊነት በግልጽ ያሳያል። ዮሐንስ እግዚአብሔር ስለሚቀመጥበት ቁሳዊ ዙፋን አላሰበም ነበር። ያ ዙፋን የእግዚአብሔርን ግርማ፡ ኃይልና አገዛዝ በተምሳሌትነት የሚያሳይ ነው። እግዚአብሔር አብ ያለፉትን፡ አሁን ያሉትንና ወደፊት የሚመጡትን ነገሮች የሚቆጣጠርበት ስፍራ ነው። ዕቅዶቹን በሥራ ላይ ያውሉት ዘንድ ለመላእክትና ለልጁ ሥልጣንን የሚሰጥበትና እግዚአብሔር አብ በነገሮች ሁሉ ላይ የሚገዛበት ስፍራ ነው። ፍጥረት ሁሉ የሚያተኩረውም ወደዚሁ ዙፋን ነው - ሊቃነ መላእክትም ሆኑ የተቀሩት መላእክት፡ ሰብአዊ ፍጥረታትም ሆኑ መላው ፍጥረት ጭምር። ሥልጣን ያለው በአዲስ አበባ፡ በዋሽንግተን፡ ወይም በሌላ ከተማ አይደለም። በምድር ላይ እንደ ቄሣር ያሉ ሰብአዊ መሪዎች የሚቀመጡባቸው በርካታ ዙፋኖች ሊኖሩ ይችላሉ፤ ይሁንና፡ የነገሮች ሁሉ እምብርት የሆነው የእግዚአብሔር አብ ዙፋን ነው። ሰብአዊ ዙፋኖችን የሚቆጣጠር አንድ ዘላለማዊ ዙፋን አለ። ያም ዙፋን የእግዚአብሔር አብ ዙፋን ነው። ሰዎች ሁሉ ስለ እግዚአብሔር ዙፋን ማሰብ፡ መገዛትና በዙፋኑ ላይ ለተቀመጠው መስገድ አለባቸው።

እግዚአብሔር ምን ይመስላል? በአእምሮአችን አንዴት እንሥለዋለን? ዮሐንስ ስለ እግዚአብሔር አብ በሚናገርበት ጊዜ፡ ምንም ዓይነት ዝርዝር ጉዳይ አለማቅረቡ አስገራሚ ነው። ይህም የሆነው በሁለት ምክንያቶች ነው፡- በመጀመሪያ፡ ምናልባትም ስለ እግዚአብሔር አብ ሊገለጽ የሚችል ምንም ነገር አላየም ይሆናል። እግዚአብሔር በሰብአዊ ዓይኖች የማይታይ መንፈስ ነው። ዮሐንስ በዙፋኑ ላይ «ተቀማጭ» እንደነበር ከማወቁ በቀር፡ ተቀማጭን በምድር ላይ ከሚገኝ ከማንኛውም ነገር ጋር ሊያወዳድረው አልቻለም። ስለዚህ በዙፋኑ ላይ ስለተቀመጠው አካል በ<ሰብአዊ> ቋንቋ ለመግለጽ በምንም ዓይነት መንገድ የማይቻል ነበር። ሁለተኛ፡ ዮሐንስ ለእግዚአብሔር አብ የነበረውን ፍርሃትና አክብሮት ሆን ብሎ ሊሸሽግ ይችላል።

ዮሐንስ እግዚአብሔር አብን ለእኛ ለመግለጽ በፈለገ ጊዜ፡ እግዚአብሔርን የሚያወዳድርባቸው ነገሮች ቢኖሩ፡ በምድር ላይ ብርቅና ድንቅ ለሚሰጡ ነገሮች የምንጠቀምባቸው ቃላት ብቻ ነበሩ። ዮሐንስ ወደ እግዚአብሔር ለማመልከት ተምሳሌቶችን ይጠቀማል። እግዚአብሔር በትክክል ይህንን ይመስላል ብለን እንድናስብ አልተባልንም። የራእዩ ዝርዝር ጉዳዮች፡ ዮሐንስ በአእምሮአችን ውስጥ ለማስቀመጥ ከሚፈለገው የአእምሮ ሥዕል የላቀ ጠቀሜታ አይኖራቸውም። ይኸውም እግዚአብሔር አብ በፍጥረት ውስጥ ከምናያቸው ከማናቸውም ነገሮች የተለየ መሆኑን ያስረዳናል። እግዚአብሔር ልናስበው፡ ልናውቀው የማንችለው አምላክ ነው።

እርሱ አስፈሪ፣ ታላቅ፣ ዘላለማዊ፣ የሚመስለው የሌለ አምላክ ነው። እግዚአብሔር የማይመጠንና ዳሩ ግን አምልኮአችንን ሁሉ የሚገባው አምላክ ነው [1ኛ ነገሥት 22:19፤ መዝ. (47):8]።

የሐንሰ እግዚአብሔር አብንና ዙፋኑን በተለያዩ መንገዶች ገልጽአል፡-

ሀ. የኢያስጲድንና የሰርዲኖን ዕንቁ

እነዚህን ሁለት የክበሩ ድንጋዮች ከዘመናዊዎቹ የክበሩ ማዕድናት ጋር ማዛመዱ አስቸጋሪ ነው። ኢያስጲድን አረንጓዴ ወይም ብሩህ ቀለም ያለው አልማዝ ይመስላል። ሰርዲኖን ቀይ ነበር። እነዚህ ሁለቱም በጣም ውድ ድንጋዮች ሲሆኑ፣ ምናልባትም እነርሱን በመጠቀም፣ የሐንሰ የእግዚአብሔርን ክብር ለመግለጽ ብቻ የሚፈልግ ይመስላል። ሌሎች በዚህ ስፍራ የብሉይ ኪዳን ዘመን የሊቀ-ካህን ልብስ እንደተገለጸ ያስባሉ። ሊቀ-ካህኑ የ12ቱ የእስራኤል ነገዶች ስሞች የተጻፈበትንና 12 ድንጋዮች የሚገኙበትን መታጠቂያ ያደርግ ነበር። ከእነዚህ ድንጋዮች የሚንጸባረቀው ብርሃን ምናልባትም የእግዚአብሔርን ዘላለማዊ ህልውና የሚያመለክት ሊሆን ይችላል።

ለ. መረግድን የመሰለ ቀስተ ደመና

መረግድ አረንጓዴ ድንጋይ ሲሆን፣ አንዳንድ ሰዎች አረንጓዴ የእግዚአብሔርን ምሕረት እንደሚያመለክት ይናገራሉ። ዙፋኑን የከበበው ቀስተ ደመና የእግዚአብሔርን መለኮታዊ ክብር ማመልከት ብቻ ሳይሆን፣ ለሰው ልጅ እግዚአብሔር የጸጋው ምልክት አድርጎ የሰጠውን ቀስተ ደመና ያሳይ ነበር። ይህም በሰው ላይ ፍርድን ለማምጣት፣ እግዚአብሔር ጸግሞ ውኃን እንደማይጠቀም ቃል የገባበት ነው (ዘፍ. 9:16)። ምናልባት ይህ ቀስተ ደመና እግዚአብሔር ችር ቃል ኪዳን አድራጊ አምላክ፣ እንዲሁም ከልጆቹ ጋር የሚያደርገው ቃል ኪዳን ዘላለማዊ መሆኑን ያመለክታል። ከእነርሱ ጋር የገባውን ቃል ኪዳን ከቶውንም አያፈርስም። አንዳንድ ሰዎች ቀስተ ደመናው እግዚአብሔር አብን ከየሐንሰ ዓይኖች እንደሰወረውና ለሚያመልኩትም ሁሉ የእግዚአብሔርን ታላቅ ቅድስና እንደሚያሳይ ይናገራሉ።

እግዚአብሔር ማንም «ሊቀርበው በማይችል ብርሃን» ተሞልቶ እንደሚኖርና «ማንም ሊያየው እንደማይችል» ተገልጽአል። እነዚህ ተምሳሌቶች በቀዳሚነት የእግዚአብሔርን መለኮታዊ ክብርና ድምቀት ያሳያሉ።

3. 24ቱ ሽማግሌዎች (4:4)

በዚህ ራእይ ሁሉ፣ የየሐንሰ ዓይኖች የአጽናፈ-ዓለሙ ሁሉ እምብርት ወደሆነው ወደ ዙፋኑ በተደጋጋሚ ይመለከታሉ። አሁን ግን፣ የሐንሰ 24 «ሽማግሌዎች» የተቀመጡባቸውን ሌሎች 24 ዙፋናት በዋንኛው ዙፋን ዙሪያ ይመለከታል። ሁሉም ሽማግሌዎች በነጭ ልብሶች የተጎናጸፉ ሲሆን፣ ከራሶቻቸው ላይ አክሊሎችን ደፍተው ነበር። እነዚህ 24ቱ ሽማግሌዎች፣ በራእይ መጽሐፍ ውስጥ ከፍተኛ ሚና አላቸው (4:9-11፤ 5:5-14፤ 7:11-

17፤ 11:16-18፤ 12:10-12፤ 19:4)። እነርሱም፤ ሁልጊዜ ለማለት ይቻላል፤ ከአራቱ እንስሳት ጋር የሚጠቀሱ ሲሆን፤ ብዙውን ጊዜ እግዚአብሔርን ሲያመልኩ ይገኛሉ። በዚህም ዮሐንስ ወደ እግዚአብሔር አብ እጅግ የሚቀርቡት እርሱ የሚወዳቸው፤ እርሱ የፈጠራቸውና ከምድር ላይ ያዳናቸው ካህናቱ እንደሆኑ ሊነግረን ይሞክራል።

እነዚህ 24 ሽማግሌዎች ማንን እንደሚወክሉ የሚናገሩ ሁለት ዓበይት አቋሞች አሉ፡- በመጀመሪያ፤ በርካታ ክርስቲያኖች እነዚህ 24ቱ ሽማግሌዎች በብሉይና በአዲስ ኪዳን ዘመን የነበሩትን የእግዚአብሔርን ሕዝቦች እንደሚወክሉ ያስባሉ - ለ12ቱ የእስራኤል ነገዶች፤ ቀሪዎቹ 12ቱ ሐዋርያት። በዚህ ስፍራ ሽማግሌዎች የተጠቀሱት የቤተ ክርስቲያን መሪዎችን ለማመልከት ሳይሆን፤ ሽማግሌዎቹ የሚወክሉትን ሕዝብ ለማመልከት ነው። በራእይ 21:12፤ በአዲሲቱ ኢየሩሳሌም በሮች ላይ የተጻፉት 12ቱ የያዕቆብ ልጆች ስሞች የእስራኤልን ሕዝብ ይወክላሉ። በራእይ 21:14 በአዲሲቱ ኢየሩሳሌም መሠረት ላይ የተጻፉት የ12ቱ ሐዋርያት ስሞች፤ የቤተ ክርስቲያን አማኞችን ይወክላሉ። ስለሆነም፤ በርካታ ምሁራን እነዚህ 24ቱ ሐዋርያት ስሞች፤ የቤተ ክርስቲያን አማኞችን ይወክላሉ። ስለሆነም፤ በርካታ ምሁራን እነዚህ 24ቱ ሽማግሌዎች የእግዚአብሔርን ምርጥ ሕዝቦች ሁሉ እንደሚያመለክቱ ያስባሉ - አይሁዶችንና ቤተ ክርስቲያንን። አንዳንድ ክርስቲያኖች ቤተ ክርስቲያን በዚህ ጊዜ በሰማይ እንደሆነች ለማሳመን በዚሁ ጥቅስ ይጠቀማሉ። ይሁንና፤ ይህ አተረጓጎም የተረጋገጠ አይደለም።

ሁለተኛ፤ ብዙ ምሁራን እነዚህ 24ቱ ሽማግሌዎች እግዚአብሔርን የሚያመልኩና የሚያገለግሉ የተለዩ ዓይነት መልአካዊ ቡድኖች እንደሆኑ ያምናሉ። መጽሐፍ ቅዱስ የተለያዩ ዓይነት መንፈሳዊ ፍጥረታት እንዳሉ ያስተምራል። በቆላስይስ 1:16 ጳውሎስ መላእክትን በማስመልከት፤ «ዙፋናት ቢሆኑ፤ ወይም ጌትነት፤ ወይም አለቅነት፤ ወይም ሥልጣናት» በማለት ይናገራል። ሰብአዊ ሠራዊት ከተራ ወታደር እስከ ጄኔራል ድረስ የሥልጣን ተዋረድ እንዳለው ሁሉ፤ መላእክትም የደረጃ ተዋረድ ያላቸው ይመስላል። እጅግ ዝቅተኞቹ «መላእክት» ይባላሉ። እነዚህም የእግዚአብሔርን ሥራ የሚያከናውኑ የሰማይ አገር መንፈሳዊ ሠራተኞች ናቸው። በተጨማሪም፤ ስለ ሱራፌል (ኢሳ. 6:6)፤ ኪሩቤል (ዘፍ. 3:24)፤ ብሉም ስለ አራቱ እንስሳትም እናነባለን (ራእይ 4:6-9)። የተለያዩ ዓይነት መንፈሳዊ አካላት፤ የእግዚአብሔርን ቅድስና በመክበብና እርሱን በማምለክ፤ ሁልጊዜም ለእግዚአብሔር የቀረቡ ሆነው ተገልጾዋል። ስለሆነም፤ በርካታ ምሁራን እነዚህ 24ቱ ሽማግሌዎችም፤ በሰማይ የእግዚአብሔርን ዓላማዎች በማስፈጸምና ጭራትን በማምለኩ ተግባር የሚሳተፉ፤ የመንፈሳዊ ፍጥረታት መልኮች እንደሆኑ ያስባሉ። በራእይ፤ እነዚህ 24ቱ ሽማግሌዎች ከቶውንም «ቅዱሳን» ተብለው አልተጠሩም፤ እንዲያውም ሁልጊዜም ከቅዱሳን ተለይተው ተጠቀሰዋል (5:8፤ 11:17-18፤ 19:1-4)። በኢሳይያስ 24:23፤ መላእክትም ሽማግሌዎች ተብለው ተጠርተዋል።

ከእነዚህ ከሁለቱ አቋሞች አንዱ የሚያስኬድ ነው። የራእይ 4 ዓውደ-ንባብ ከሙታን የተነሡትን፤ የከበሩትንና የተነጠቁትን የእግዚአብሔርን

ሕዝቦች ሳይሆን፤ ልዩ ዓይነት መንፈሳዊ ፍጥረታትን የሚያመለክት ይመስላል።

በመጽሐፍ ቅዱስ፤ ቁጥር 12 እንደ ቁጥር 7 ሁሉ ተምሳሌታዊ ነው። 12 ወራት፤ 12 ነገዶች፤ 12 ሐዋርያት፤ የአዲሲቱ ኢየሩሳሌም 12 በሮች፤ 12 መሠረቶች፤ ከእያንዳንዱ የእስራኤል ነገድ የታተሙ 12,000 ሰዎች፤ ወዘተ... ተጠቅሰዋል። 12 ቁጥር የእግዚአብሔርን መለኮታዊ ሥርዓት ወይም አገዛዝ የሚያመለክት ይመስላል።

ዮሐንስ እነዚህን 24 ሽማግሌዎች በተለያዩ መንገዶች ይገልጻል፡-

ሀ. በ24 ዙፋኖች ላይ ተቀምጠዋል። በዚህ ስፍራ ትኩረቱ በቁሳዊ ዙፋኖች ላይ ሳይሆን፤ ሥልጣን እንዳላቸው በማመልከቱ ላይ ነው።

ለ. በነጭ ልብስ ተጎናጽፈዋል - በራእይ ነጭ የቅዱሳን አልባሳት ሲሆን፤ የተለያዩ ትርጉሞች አሉት። የኢየሱስ ጽድቅ፤ የሕይወት ንጻት፤ ወይም ድል-ነሺነት በዚህ ተምሳሌት ይገለጻሉ። በተጨማሪም ይህ የመላእክት አልባሳት ነው። ብዙውን ጊዜ በመጽሐፍ ቅዱስ፤ መላእክት ለሰዎች የሚገለጹት በነጭ ልብስ ተጎናጽፈው እንደሆነ ተጠቅሰዋል (ለምሳሌ፤ ዮሐ. 20:12)። እነዚህ ነጭ ልብሶች የ24ቱን ሽማግሌዎች ቅድስናና ገዥነት እንደሚያመለክቱ አይጠረጠርም።

ሐ. በራሶቻቸው ላይ የወርቅ አክሊሎች ደፍተዋል - በዚህ ስፍራ የተጠቀሰው አክሊል የንጉሥ ዓይነት አክሊል ሳይሆን፤ ዳሩ ግን በራእይ ምዕራፍ 2-3 የተመልከትነው ለድል-ነሺ የሚበረከት የአበባ እቅፍ ነው። ብዙውን ጊዜ የራእይ መጽሐፍ ለኢየሱስ ታማኞች ለነበሩት የዳኑ ሕዝቦች፤ አክሊሎችን የታማኝነታቸው ሽልማት አድርጎ ይገልጻል። ወይም በዚህ ስፍራ የተጠቀሱት አክሊሎች የእነዚህ ከእግዚአብሔር ዙፋን ጋር ጋር በቅርብ የተገናኙ ልዩ ፍጥረታት፤ የንግሥ ባለሟልነት ምልክቶች ሊሆኑ ይችላሉ።

4. ስለ እግዚአብሔር አብ ዙፋን የተሰጡ ተጨማሪ መግለጫዎች (4:5-6)

ሀ. መብረቅ፤ ድምፅ፤ ነጎድጓድ - በብሉይ ኪዳን ዘመን፤ እግዚአብሔር በሲና ተራራ ከእስራኤላውያን ጋር ሲገናኝ፤ ህልውናውና ከሕዝቡ ጋር መነጋገሩ በመብረቅና ነጎድጓድ ይታጀብ ነበር (ዘዳ. 19:16፤ ሕዝ. 1:3፤ ራእይ 4:5)። እንዲሁም፤ የእግዚአብሔር አብን ህልውና ከሚያመለክተው ሰማያዊ ዙፋን መብረቅ፤ የነጎድጓድ ድምፅና ጩኸት እንደሚወጡ ዮሐንስ ያመለክተናል። የዚህም ቀዳሚ ዓላማ የእግዚአብሔር አብን አስፈሪ ኃይል፤ ታላቅነት፤ ግርማና ቅድስና ማመልከት ነው። ይኸውም፤ በሰዎች ልብ ውስጥ የአክብሮትንና የፍርሃትን መንፈስ ለመፍጠር ነው። እግዚአብሔር አስፈሪና «የሚባለ እሳት» በመሆኑ (ዕብ. 12:29) ሊፈራ ይገባል። እግዚአብሔር ትንሽና እንደኛ ውስን እንደሆነ በማሰብ፤ አክብሮት በጎደለው መልኩ ልናስተናግደው አይገባም። በራእይ መጽሐፍ፤ ብዙውን ጊዜ መብረቅ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ፍትሕ ለማምጣት ክፉውን የሚቀጣበትን ፍርድ

ያመለክታል። ነጎድጓድ ባመዛኙ ከእግዚአብሔር ቃል ጋር ይዛመዳል (ራእይ 8:5፤ 11:19፤ 16:18)።

8ኛ ጥያቄ፤ ሀ) ክርስቲያኖች ብዙውን ጊዜ እግዚአብሔር ኃይለኛና ሊፈራ የሚገባው እንደሆነ የሚዘነጉባቸውን መንገዶች ዘርዝር። ለ) እግዚአብሔር አብን በመፍራት ብንመላለስ፤ የክርስቲያኖች አምልኮና አድራጎት እንዴት ይለወጣል?

ለ. ሰባት የእሳት መብራቶች ይበሩ ነበር - የራእይ መጽሐፍ የሚያተኩረው በእግዚአብሔር አብና በይበልጥም በእግዚአብሔር ወልድ ላይ እንጂ፤ በእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ላይ አይደለም። ይህም ሆኖ፤ እያንዳንዱ የሥላሴ አባል ከመጠቀሱም በላይ የቅርብ ግንኙነታቸውም ተመልክቷል። ራእይ 4 በእግዚአብሔር አብ ላይ ያተኩራል። ይሁንና፤ መንፈስ ቅዱስ ከዙፋኑና መናፍስት (ሰባት እጥፍ መንፈስ)» ተብሎ የተጠራው መንፈስ ቅዱስ፤ በዚህ ስፍራ በሰባት የሚበሩ መብራቶች ተመልክቷል። መንፈስ ቅዱስ ለእግዚአብሔር ዙፋን የቀረበ ሲሆን፤ የእግዚአብሔር አብን ክብር በማመልከት ያለማድረግ ያበራል። የእግዚአብሔርን አካል የምንረዳበት ብቸኛው መንገድ፤ መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔርን ታላቅነትና ቅድስና እንድንመለከት በማስቻል፤ ያንኑ ክብር በልባችን ውስጥ ሊያበራው ነው። ቁጥር ሰባት የመንፈስ ቅዱስን ሙሉነትና ፍጹምነት ያመለክታል። በራእይ 5፤ በዙፋኑ ላይ ካለው ከእግዚአብሔር አብ ጋር የቅርብ ግንኙነት ያለውን እግዚአብሔር ወልድን እንመለክታለን።

ሐ. ብርሌ የሚመስል የብርጭቆ ባሕር - ዮሐንስ በዙፋኑ ዙሪያ እንደ ብርጭቆ የጠራ ሰፊ ውቅያኖስ ይመለከታል። ዮሐንስ በዚህ ተምሳሌት ለማስተላለፍ የሚፈልገውን መልእክት በትክክል አናውቅም። በመሆኑም፤ ክርስቲያኖች ለዚህ ባሕር የተለያዩ ትርጉሞችን ይሰጣሉ። 1) አንዳንዶች ባሕሩ የዳኑ ሰዎች እግዚአብሔር ወደሚገኝበት ሰማያዊ ስፍራ ለመሻገር ማለፍ ያለባቸውን የክፉውን ግርዶሽ እንደሚያመለክት ይናገራሉ። በአብዛኛው በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ፤ ባሕር የክፉ አሕዛብ መንግሥታት ተምሳሌት ነው (ዳን. 7:2-3፤ 17፤ ራእይ 13:1-3)። ወደ በኋላ፤ በአዲስ ሰማይና ምድር ባሕር እንደማይኖር ተገልጿል (21:1)።

2) ሌሎች ምሁራን፤ ባሕር የእግዚአብሔር ፍጹም ቅድስና፤ ማለትም ከሌሎች ከተፈጠሩ ነገሮች ሙሉ ለሙሉ የመለየቱና የግርማው ተምሳሌት እንደሆነ ያስባሉ። ዮሐንስ ይህንን ተምሳሌት የተጠቀመው እግዚአብሔር ታላቅ፤ በጣም ኃያል በመሆኑ ከተፈጠሩ ነገሮች ሁሉ የተለየ መሆኑንና እነርሱም ሊቀጭኳት እንደማይችሉ ለማጽናት ነው። ይህ በእግዚአብሔር ፊት የነበረው ውቅያኖስ የእግዚአብሔርን ንጽሕናና ጽድቅ ያንጸባርቃል። ብርጭቆ ፍጹም ሰላም እንዳለም ሊያመለክት ይችላል። ይህ አተረጓጎም ለተምሳሌቱ በይበልጥ የሚስማማ ይመስላል።

3) መስተዋቱ (ብርጭቆው) እግዚአብሔር ነገሮችን ሁሉ እንደሚያይና ከእርሱ ዘንድ የተሰወረ ነገር እንደሌለ የሚያመለክት ይሆናል (ዕብ. 4:13)።

በጥንቱ ዘመን፣ ዛሬ በምናውቀው መልኩ ብርጭቆ አልነበረም። ብዙውን ጊዜ ሰዎች አንድን ነገር ለማንጸባረቅ ነሐስን ይወክሉ ነበር። በዚህ ስፍራ የተጠቀሰው ዓይነት የጠራ ብርጭቆ እንደ ልብ የማይገኝና ውድ ነገር ነበር፤ ስለሆነም፣ በሰማይ በእግዚአብሔር ፊት መገኘቱ የእግዚአብሔር አብን ጉጉዛዊ ክብር ለማሳየት መልካም አገላለጽ ነበር።

9ኛ ጥያቄ፤ ሀ) ከዚህ የእግዚአብሔር ዙፋን ራእይ፣ ስለ እግዚአብሔር ባሕርይ ምን ተማርህ? ለ) ይህ እግዚአብሔርን በበለጠ እንድታመልከው እንዴት ይረዳሃል? ሐ) አሁን በዚህ ራእይ ውስጥ የተመለከተኸውን የእግዚአብሔርን ባሕርይ ለመዘርዘርና ለእነዚህም ባሕርያት እግዚአብሔርን ለማምለክ ጊዜ ውሰድ።

ሁለተኛ ቀን፡- ራእይ 4:6-11

ብዙውን ጊዜ ስለ መንግሥተ ሰማያት ስናስብ፣ ከምድር በጣም ርቆ ስለሚገኝ ስፍራ እናስባለን። አእምሮአችን በዚህ በምድር ላይ በምንጋፈጣቸው ችግሮች ተሞልተዋል። ሰማያት በማይነቃነቅ ድንኳን የተጋረደ ሩቅ ስፍራ ይመስለናል። ይሁንና፣ በራእይ መጽሐፍ ውስጥ ያ መጋረጃ የተነሣ ሆኖ ይታያል። በምድር ላይ እጅግ አስፈላጊ ሆኖ የሚታየን ነገር፣ በዚያ በማይታይ ሰማይ የሚከናወን መሆኑን መረዳት ያሻናል። በሕይወት ውስጥ ከሁሉም የሚልቁ አስፈላጊ ነገሮች፣ የአስፈሪው አምላክ ህልውና፣ አንበሳው-በግ፣ እንዲሁም እኛም ተካፋዮች የምንሆንበት የሰማይ አገር አምልኮ እንጂ፣ ዛሬ በምድር ላይ የምንመለከተው ነገር አይደለም። የእግዚአብሔርን ቃል በምናጠናበት ጊዜ፣ መንፈስ ቅዱስ መንፈሳዊ ዓይኖቻችንን እንዲከፍት ከፈቀድን፣ እንደ ዮሐንስ እነዚህን ሰማያዊ እውነታዎች እንመለከትና ልባችንና አእምሮአችንም በዚያ ይሆናል። በዚህም ጊዜ ሰውነታችን በምድር ላይ ቢሆንም ቅሉ፣ በእግዚአብሔር ዙፋን ፊት የሚሰግዱ ድል-ነሺ ጭፍራዎች አካላት ስለሆንን በምድር ላይ ችግሮች አንፈታም። አንድ የእንግሊዝኛ መዝሙር እንደሚነግረን፣ ዓይኖቻችንን ወደ ኢየሱስና ሰማያዊ እውነታዎች ስናነሳ፣ «በእግዚአብሔር ክብርና ጸጋ ፊት የምድር ላይ ነገሮች በሚያሰደንቅ ሁኔታ ይደበዝዛሉ።»

10ኛ ጥያቄ፤ አእምሮህ በሰማይና በእግዚአብሔር ላይ ሊያተኩር፣ አንተ የምትጋፈጣቸው ችግሮች የተወገዱ የሚመስሉት እንዴት ነው?

11ኛ ጥያቄ፤ ራእይ 4:6-11 አንብብ። ሀ) ዮሐንስ የተመለከታቸውን አራትን እንሰሳት ግለጽ። ለ) ሕዝ. 1:5-14፤ 10:1-22 እና ኢሳ. 6:2-4 አንብብ። እነዚህን ሁለት ራእዮች ዮሐንስ ከተመለከተው ጋር አወዳድር። የሚመሳሰሉት ወይም የሚለያዩት እንዴት ነው? እነዚህ እንሰሳት ምን ያመለክቱ ይመስልሃል? ሐ) ለእግዚአብሔር የሰገዱትን የተለያዩ ዓይነት ፍጥረታት ዘርዝር። መ) 24ቱ ሽማግሌዎች ለእግዚአብሔር የሰገዱት ስለምን ነበር? ሠ) በራእይ መጽሐፍ ሁሉ ውስጥ የሚገኙትን የአምልኮ መዝሙሮች ለመመዝገብ አንድ ሠንጠረዥ አዘጋጅ። ከማስታወሻ ደብተርህ አንድ ሙሉ ገጽ ውሰድ፤ በሌሎች የራእይ መጽሐፍ ምዕራፍ ውስጥ ለሚገኙ መዝሙሮች ስፍራ መልቀቅህን አረጋግጥ። በሠንጠረዥህ ጥቅሉ የሚገኝበትን ምዕራፍና

ቁጥር፡ ዘማሪዎቹ እነማን እንደሆኑና የመዝሙሩ ዓበይት ነጥቦች የትኞቹ እንደሆኑ ግለጽ። በራእይ 4:8 እና 4:11 ጀምሮ። በእያንዳንዱ ጊዜ አምልኮውን የሚቀበሉት ሁሉን ቻይ የሆነው እግዚአብሔር አምላክና በጉ እንደሆኑ ልብ በል።

1. አራቱ እንስሳትና አምልኮአቸው (4:6-9)

የሐንሰ በመጀመሪያ እግዚአብሔር አብን በሰማይ በተቀመጠበት ዙፋን አማካይነት አይቶታል። ቀጥሎም 24 ሽማግሌዎች በዙፋኑ ዙሪያ በየሬሳቸው ዙፋን ላይ ተቀምጠው አይቶአቸዋል። አሁን ደግሞ የሐንሰ ዓይኖች «አራቱ እንስሳት» ብሎ ወደሚጠራቸው ሌሎች የአንድ ቡድን መንፈሳዊ ፍጥረታት ይመለሳሉ። በምድር ላይ ከሚገኙ ከማናቸውም ነገሮች ይለዩ ነበርና፤ አራቱ እንስሳት በማለት ከመግለጽ የተሻለ አማራጭ አልነበረውም።

የሐንሰ የተመለከተው ነገር በትክክል ምን ነበር? በእርግጠኝነት ልንናገር አንችልም። የሐንሰ ሌላ ዓይነት የመልአክ ፍጥረታት፤ ምናልባትም ከሁሉም በላይ የላቁ የመላእክት ባለሥልጣናት መመልከቱ ግልጽ ነው። አራቱ እንስሳት እግዚአብሔርን ያመልኩ ነበር። እያንዳንዳቸው 6 ክንፎች ስለነበሩዋቸው፤ ኢሳይያስ ከተመለከታቸው «ሱፊሎች» ጋር ይመሳሰላሉ፤ ይሁንና፤ እነዚህ የተለዩ ነበሩ። እንዲሁም፤ ሕዝቅኤል ከተመለከታቸው «ኪሩቤል» ጋር የሚመሳሰሉ ሲሆን፤ አሁንም ዝርዝሩ በአንዳንድ ጉዳዮች ላይ ይለያያል። ለምሳሌ ሕዝቅኤል የተመለከታቸው እንስሳት አራት ክንፎች ሲኖሩዋቸው፤ እነዚህ ግን ስድስት አላቸው። በሕዝቅኤል እያንዳንዳቸው አራት ፊቶች ሲኖሩዋቸው፤ በራእይ ግን እያንዳንዱ እንስሳ አንድ ፊት ብቻ አላቸው።

ስለሆነም፤ ኢሳይያስ የጠቀሳቸው ሱፊሎች፤ ሕዝቅኤል የተመለከታቸው ኪሩቤል፤ እንዲሁም በራእይ ውስጥ የምናገኛቸው አራቱ እንስሳት፤ በተለያዩ ነቢያት በተለያዩ መልኩ የተገለጹ ቢሆኑም፤ አንድ ዓይነት የመልአክ ፍጥረታት ሊሆኑ ይችላሉ። በምድር ላይ የተለያዩ የሰው ዘሮች ወይም የተለያዩ ዓይነት እንስሳት እንደሚኖሩ ሁሉ፤ የተለያዩ ዓይነት መላእክት አሉ። ወይም እያንዳንዱ የተለይ ዓይነት መንፈሳዊ ፍጥረት ሊሆን ይችላል።

የሐንሰ እነዚህን አራት እንስሳት እንዴት እንደሚገልጻቸው ተመልከት፡-

ሀ. በዙፋኑ መካከል በዙፋኑም ዙሪያ ነበሩ - ይህ ሐረግ የተጠቀሰው ለእነዚህ ለአራቱ እንስሳትና ለበጉ ብቻ መሆኑ (5:6፤ 7:17)፤ እንስሳቱ ለእግዚአብሔር አብ በጣም የሚቀርቡ መሆናቸውን ያሳያል። እነዚህ አራቱ እንስሳት ዙፋኑን ከበው የሚገኙ ይመስላል - ዙፋኑ ከመሀል፤ እነርሱ ደግሞ በዙፋኑ ዙሪያ። እነርሱም ከተፈጠሩት ነገሮች ሁሉ በላይ ስለሆኑ፤ ይህ የክብር ስፍራ ተሰጥቷቸው ነበር። እንዲሁም በአጽናፈ-ዓለሙ አምላክ ጌታ ፊት መገኘታቸው፤ ይህ የአገልግሎትም ስፍራ ጭምር መሆኑን ያመለክተናል።

ለ. በፊትና በኋላ ዓይኖች የሞሉአቸው - በእነዚህ አራት እንስሳት እጆች፤ እግሮች፤ አጠቃላይ ሰውነቶች ላይ ሁሉ ዓይኖች ሞልተውባቸው

ነበር። እነዚህም ዓይኖች እንስሳቱ የሚሆነውን ሁሉ ሊመለከቱ እንደሚችሉ ያሳያሉ፤ አጽናፈ ዓለሙንና ነገሮችን ሁሉ ይመለከታሉ። በሰማይ ወይም በምድር ላይ የሚፈጸሙ ነገሮች ከትኩረታቸው ሊሰወሩ አይችሉም፤ በተለይም የእግዚአብሔር ውድ ልጆች በመከራ ውስጥ ሲሆኑ፤ እነዚህን እንስሳት በአትኩሮት ይመለከቱአቸዋል። እንዲሁም ደግሞ፤ ይህ ትልቅ እውቀትና መረዳት እንዳላቸው ሊያመለክት ይችላል። እነዚህ አራቱ እንስሳት የእግዚአብሔርን ሁሉን የማየትና የማወቅ ባሕርይ እያንጸባረቁም ሊሆን ይችላል።

ሐ. እንስሳቱ እያንዳንዳቸው የፍጥረትን የተለያዩ ደረጃዎች ይወክሉ ነበር - አንበሳ፤ በሬ፤ ሰው፤ ንስር። ተምሳሌትነታቸው ስለምን እንደሆነ እርግጠኛ ሆነን ለመናገር ቢያዳግተንም፤ እነዚህ አራት ዓይነት ፊቶች የውክልና ዓላማ እንዳላቸው ግልጽ ነው። የአይሁድ ወግ እንደሚነግረን፤ በመገናኛው ድንኳን አራት ማዕዘናት የሚደረጉ የእስራኤል መመዘኛዎች አንበሳ፤ በሬ፤ ሰውና ንስር ነበሩ።

ሀ) እነዚህም እንደ ንጉሣዊ ሥልጣን፤ ብርታት፤ የተግባር ቅልጥፍናና መንፈሳዊነት የመሳሰሉትን የተለያዩ የእግዚአብሔር ባሕርያት የሚያንጸባርቁ ሊሆኑ ይችላሉ።

ለ) ወይም ደግሞ እነዚህ አራቱ እንስሳት የተፈጠሩትን እንስሳት ሁሉ የሚወክሉ ይሆናሉ። አራቱ እንስሳት እያንዳንዳቸው የዘርያቸውን ራስ ይወክላሉ። አይሁዶች አራቱን ፊቶች እንደሚከተለው ያብራራሉ - አንበሳ ከዳር እንስሳት ሁሉ እጅግ ኃያሉ ሲሆን፤ በሬ ከቤት እንስሳት ሁሉ እጅግ ኃያሉ ነው፤ ንስር ከወፎች ሁሉ የበላይ ሲሆን፤ ሰው የፍጥረታት ሁሉ የበላይ ነው። እነዚህ አራቱ በአንድ ላይ በተፈጥሮ ውስጥ ከሁሉም በላይ የላቁ፤ የጠነከሩ፤ የተጠበቡና የፈጠኑ ነገሮችን ይወክላሉ። ስለሆነም፤ ፍጥረት ሁሉ በእግዚአብሔር ዙፋን ፊት እንደተወከለና እርሱን በማምለክ ፈቃዱን እንደሚፈጽም ያመለክታሉ።

ሐ) አንዳንዶች በራእይ 4:7 የሚገኙ አራት ፊቶች፤ በአራቱ ወንጌላት እንደተገለጸው የክርስቶስን ባሕርያት እንደሚያሳዩ ይናገራሉ። በመሆኑም፤ አንበሳ የኃይል፤ በሬ የታዛዥነት፤ ሰው የእውቀት፤ እንዲሁም ንስር የሰማያዊ ባሕርይ ተምሳሌት እንደሆነ ያስረዳሉ። በቀዳሚነት መልእክቱን ለአይሁዶች ያዘጋጀው ማቴዎስ፤ ክርስቶስን ኃያል የይሁዳ አንበሳ (ራእይ 5:5) - የእስራኤል ንጉሥ አድርጎ ያቀርበዋል። ማርቆስ በበሬ በመመስል ፍጹም ታዛዥ አገልጋይ ለማየት ለሚሹ ሮማውያን እንደሚሰማማ አድርጎ ጽፎአል። ሉቃስ ደግሞ ፍጹም ጠቢብ በሆነ ሰው ደስ ለሚሰኙ ግሪኮች መልእክቱን አተላልፎአል። ዮሐንስም በበኩሉ ለክርስቲያኖች በተቀዳሚነት ሲጽፍ፤ የክርስቶስን አምላክነት በንስር በመወከል ያብራራል።

መ. ዓይኖች የሞሉባቸው ስድስት ክንፎች ነበሩአቸው - ይህ ተምሳሌት ከኢሳይያስ 6:2 የተወሰደ ሲሆን፤ እነዚህ እንስሳት ለማየትና የእግዚአብሔርን ዓላማዎች ለመፈጸም ፈጣኖች እንደሆኑ ያሳያል።

ሠ. ሌሊትና ቀን እግዚአብሔርን ያመልኩታል - ከጥንቱ የዶክትሪን መመሪያዎች («ካተኪዝምስ») አንዱ፡ «የሰው ዋንኛ ፍጻሜ (ዓላማ) ምንድን ነው?» በማለት ይጠይቃል። መልሱም፡ «የሰው ዓላማ እግዚአብሔርን ማለክበርና ለዘላለም በእርሱ መደሰት ነው» ይላል። የሰው ዋንኛ ዓላማ እግዚአብሔርን ማምለክ ነው - በቃላትም ይሁን በተግባር ለእግዚአብሔር ክብርን ማምጣት። እውነተኛ አምልኮ የሚከናወነው በእግዚአብሔር ማንነትና ባደረጋቸው ነገሮች ላይ ስናሳለል፤ ልባችን እግዚአብሔርን በማወደስ ሲዘምርና ለእነዚህም ነገሮች ማመስገን ስንጀምር ነው። ይህም የሐንሰ የተመለከታቸው የአራቱ እንስሳት ተቀዳሚ ዓላማ ነበር - ሁልጊዜም እነዚህ እንስሳት እግዚአብሔርን ያመልኩ ነበርና።

ራእይ 4:8 በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ከሚገኙ በርካታ መዝሙሮች የመጀመሪያው ነው። በራእይ 4 እና 5 እንዲህ ዓይነት አምስት መዝሙሮች አሉ። የመጀመሪያዎቹ ሁለት መዝሙሮች ለእግዚአብሔር አብ የቀረቡ ሲሆን (4:8፥ 11)፥ ቀጣዮቹ ሁለት መዝሙሮች ለኢየሱስ ክርስቶስ፤ ለበጉ (5:9-10፥ 12)፥ እንዲሁም የመጨረሻው መዝሙር ለሁለቱም ለእግዚአብሔር አብና ለኢየሱስ ክርስቶስ ቀርቧል (5:13)። ወደ በኋላ የሚጠቀሱ ሌሎች መዝሙሮችም በራእይ መጽሐፍ ውስጥ ይገኛሉ (ለምሳሌ፡ 11:15፥ 17-18፤ 12:10-12፤ 19:2)።

የመጀመሪያው መዝሙር በኢሳይያስ 6:3 ላይ ሱራፊል ከዘመሩት ጋር የሚመሳሰል ሲሆን፤ እግዚአብሔርን ስለ «ቅድስናው» ያመሰግናል። በዕብራይስጥ፤ አንዱ ቃል ሁለት ጊዜ ከተጠቀሰ ቃሉ ወይም አሳቡ በጣም አስፈላጊ ነው ማለት ነው። ሦስት ጊዜ ከተጠቀሰ፤ በጣም አስፈላጊና የቃሉን ባሕርይ እጅግ ወደላቀው ትርጉም የሚያደርስ ይሆናል። ሦስት ጊዜ ደጋግመው «ቅዱስ» በማለትም አራቱ እንስሳት እግዚአብሔር ከሁሉም የላቀ ቅድስና እንዳለው እየገለጹ ነበር፤ እግዚአብሔር ፍለጋ በሌለው ሁኔታ ቅዱስ ነው። (ማስታወሻ - አንዳንድ ክርስቲያኖች ሦስት ጊዜ ደጋግመው «ቅዱስ» ያሉት የሥላሴን አሳብ ለማመልከት እንደሆነ ያስባሉ። ይህ ሊሆን የሚችል አሳብ ቢሆንም፤ የግድ ግን ሦስት ጊዜ የመጠቀሳቸው መነሻ ምክንያት አይሆንም።)

እነዚህ አራቱ እንስሳት እግዚአብሔርን ለበርካታ ነገሮች ለማመስገን ይችሉ ነበር። ይሁንና፤ ይበልጥ ባወቁት መጠን በይበልጥ በቅድስናው ማመስገኑን መረጡ። እግዚአብሔር እጅግ ቅዱስ (የተለየ) በመሆኑ፤ ሊኖር ከሚችል ከማንኛውም ነገር የተለየ ነው። ስለሆነም ማናቸውም የአረማውያን ጣዖታት ሊወዳደሩት አይችሉም። እግዚአብሔር በባሕርይ ከሁሉም የተለየ ነው - በሥልክም፤ በጥበብ፤ በፍቅር፤ በምሕረት እርሱን የሚመስል ማንም የለም። ከማንኛውም ዓይነት ኃጢአት ብክለት የራቀ ነው። ከፋት የአሸናፊነትን ዙፋን ዓይነት ንኪኪ የለውም። እግዚአብሔር በነገሮች ሁሉ ላይ እውነተኛ ገዥ ነው። የምናገለግለው አምላክ ምንኛ ታላቅ አምላክ ነው!

እነዚህ አራት እንስሳት በእግዚአብሔር ሁለት ስሞች ላይ ያተኩራሉ - ሀ) ሁሉን የሚችል ጌታ አምላክ የሚለው እግዚአብሔር ብቻ የአጽናፈ-ዓለሙ ገዥ እንደሆነ ያሳያል፤ ለ) የነበረው፤ ያለውና የሚመጣው የሚለው

ደግሞ በእግዚአብሔር ዘላለማዊነት ላይ ያተኩራል። እግዚአብሔር ሙሉ ለሙሉ ክፉውን ለማጥፋቱና ዓላማዎቹን ለመፈጸሙ የእግዚአብሔር ሥልጣንና ዘላለማዊነት ዋስትና ይሰጣሉ።

12ኛ ጥያቄ፤ ሀ) የእግዚአብሔር የቅድስና፣ የሥልጣንና የዘላለማዊነት ባሕርይ የሚያበረታታህ እንዴት ነው? ለ) እግዚአብሔርን ለቅድስናው፣ ለሥልጣኑና ለዘላለማዊነቱ የሚያመልኩትን አንዳንድ መዝሙሮች ዘርዝር።

2. የ24ቱ ሽማግሌዎች አምልኮ (4:10-11)

የአራቱ እንስሳት አምልኮ ከሃያ አራቱ ሽማግሌዎች አምልኮ ጋር በቅርብ የተቆራኘ ነው። ዮሐንስ በሰማይ ዋንኛው አጽንኦት የሚደረገው፣ እግዚአብሔርን ባለማጃረጥ በማምለኩ ላይ እንደሆነ ያመለክታል። አራቱ እንስሳት ለሚያቀርቡት አምልኮ 24 ሽማግሌዎች የሚሰጡትን ምላሽ ልብ በል፡-

ሀ. በዙፋኑ ላይ በተቀመጠው ፊት ወድቀው ሰገዱ - እነዚህ 24ቱ ሽማግሌዎች ምንም ያህል ታላቅ ቢሆኑና ከእግዚአብሔርም ፍጥረት የላቀውን ሰፍራ ቢይዙም፣ ፍጹም ቅዱስ በሆነው አምላክ ፊት ግን ታላቅ አልነበሩም። እነርሱ የተፈጠሩ ፍጥረታት ሲሆኑ፣ እግዚአብሔር ብቻ አልተፈጠረም። በትሕትናና በክብር፣ በአጽናፈ-ዓለሙ አምላክ ፊት ወድቀው ራሳቸውን በማዋረድ ያመልኩታል። አንድ በተከበረና በሚመለከ አካል እግር ፊት መውደቅ ፍጹም ራስን የማዋረድና የትሕትና ምልክት ነው።

ለ. በዙፋኑ ፊት አክሊላቸውን ያኖራሉ - አክሊሎች የእነዚህ 24 ሽማግሌዎችን ታላቅነት ሊያመለክቱ ይችላሉ። በእግዚአብሔር ፊት አክሊሎቻቸውን በማኖር፣ በእግዚአብሔር ፊት ምንም ትልቅነት እንደሌላቸው ያመለክቱ ነበር። ማንም ሰው፣ እጅግ ታላቅ የሆነ ንጉሥ እንኳን ሊመለከ አይገባውም። አምልኮ የሚገባው ለእግዚአብሔር ብቻ ነው። እነዚህ ሽማግሌዎች ከትውልድ ሁሉ የዳኑትን አማኞች ሁሉ የሚወክሉ ከሆኑ፣ አክሊሎቹ ደግሞ እግዚአብሔር ለእርሱ ታማኞች ሆነው በመገኘታቸው ለልጆቹ የሰጣቸውን ሽልማቶች ሊያመለክቱ ይችላሉ። በእግዚአብሔር ዙፋን ፊት አክሊሎቻቸውን በማኖር፣ እነዚህ 24ቱ ሽማግሌዎች ማንነታቸውና ያደረጓቸው ነገሮች ሁሉ ከእግዚአብሔር ዘንድ የተሰጣቸው ስለመሆኑ ይመሰክሩ ነበር። ከእውነተኛ አምልኮ መካከል አንዱ ራሳችንን ማዋረድና እግዚአብሔር ብቻ ምስጋና የሚገባው አምላክ እንደሆነ መመስከር ነው፤ እርሱ የሕይወታችንና የምናደርገው ነገር ሁሉ ምንጭ ነው።

ሐ. እግዚአብሔርን ስለ ፍጥረቱ ያመሰግኑታል - እግዚአብሔርን ማምለክ ለእግዚአብሔር «የሚገባውን» መስጠት ነው። የእግዚአብሔርን ማንነት ሁሉና ያደረገውን ሁሉ መመስከር ነው። እነዚህ 24ቱ ሽማግሌዎች ለሰሙ የሚገባውን ክብር በመስጠት፣ እግዚአብሔርን ያመሰግኑ ነበር። አራቱ እንስሳት ለቅድስናው እግዚአብሔርን ሲያመልኩ፣ 24ቱ ሽማግሌዎች የፍጥረት ምንጭና ፍጥረትን ከውድቀት የሚጠብቅ በመሆኑ እግዚአብሔርን ያመልኩታል። የነገሮች ሁሉ ህልውና፣ ፍጥረት፣ የእግዚአብሔር ፈቃድ

ውጤት ነው። እርሱ ተናገረ - ፍጥረትም ህልውናውን አገኘ። እንዲሁም ደግሞ ፍጥረትን ከውድቀት የሚጠብቀው እግዚአብሔር ነው።

13ኛ ጥያቄ፤ 24ቱ ሽማግሌዎች ለእግዚአብሔር ያቀረቡት ምስጋና፤ ከዘገምተኛ ሂደት ለውጥ (ኢቮሎዩሽን) ትምህርት የሚቃረነው እንዴት ነው?

የጥንቷ ቤተ ክርስቲያን ከሐሰት አስተማሪዎች፣ ከጉስቁልና፣ ከረሃብ፣ ከስደትና ከሞት ጋር ትታገል ነበር። ምናልባትም ለዚያን ጊዜዎቹ ክርስቲያኖች ነገሮች ከመሥመር የወጡ ሳይመስላቸው አልቀረም። እግዚአብሔር ከእነርሱ የራቀ፣ የክፉውና የጠላቶቻቸው ኃይል የበረታ ይመስል ነበር። ይሁንና፣ ዮሐንስ በተመለከተው ራእይ፣ በአራቱ እንስሳትና በ24ቱ ሽማግሌዎች አምልኮ አማካኝነት፣ እግዚአብሔር ክርስቲያኖችን ለዓለም ክፉ ኃይላት እንዳልተዋቸው ዳግም ሊያረጋግጥላቸው ፈለገ። ክፉ ከቁጥጥሩ ውጭ አልነበረም - እግዚአብሔር እጅግ ታላቅና ኃያል በመሆኑ፣ ከፉ እንኳ ሳይቀር ዓላማዎቹን ለማስፈጸሙ ተግባር ይውላልና።

14ኛ ጥያቄ፤ ሀ) ዓለም ከቁጥጥር ውጭ የሚጓዝ መስሎ የሚታይህ እንዴት ነው? ለ) በዙፋኑ ላይ ስላለው እግዚአብሔር የተመለከተው ራእይ የሚያበረታታህ እንዴት ነው? ሐ) አሁኑኑ እግዚአብሔርን ለማምለክ ጊዜ ውሰድ።

ሦስተኛ ቀን፡- ራእይ 5:1-5

15ኛ ጥያቄ፤ ሀ) በሕይወት ውስጥ የተፈጸሙትንና ደስታ ያስገኙልህን ነገሮች ዘርዝር። ለ) ኃዘንና ሥቃይ ያስከተሉብህስ እነማን ናቸው? ሐ) ለክርስቲያኖች እነዚህ ሁለቱም ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደሚመጡና በእርሱ ቁጥጥር ሥር እንደሚገኙ መረዳት የሚያስፈልጋቸው ለምንድን ነው?

የዓለም ሰዎች ኃዘንና ደስታን ከሚከተሉት ሁለት መንገዶች በአንደኛው ሊደርሱ እንደሚችሉ ያምናሉ - ግማሾቹ በሰው ሕይወት ውስጥ በአጋጣሚ እንደሚደርሱ ያስባሉ። ለምሳሌ አንድ ሰው መልካም ነገሮች ካጋጠሙት፣ ከሰውዬው የሚጠበቀው መደስትና ራሱን እንደ ዕድለኛ መቁጠር ነው። ይሁንና፣ ክፉ ነገሮች ቢያጋጥሙት ሰውዬው፣ ያጋጠሙትን ነገሮች መቀበል ወይም ሌሎችን ለደረሱበት ችግሮች መውቀስ ይጀምራል። ሌሎች ደግሞ እግዚአብሔር በአንድ ሰው ሕይወት ላይ የሚደርሱትን ነገሮች እንደሚወስንና ሰውዬው ምንም ሊቆጣጠራቸው እንደማይችል ያምናሉ። ሆኖም እግዚአብሔር ሊለውጥ እንደሚችልና መንገዶቹም በዓላማ የማይከናወኑ ስለመሆናቸውም ያምናሉ። መልካምም ነገሮች ያጋጥሙን፣ ክፉም ነገሮች ያጋጥሙን ዓላማ የላቸውም ማለት ነው።

በኢሳይያስ 45:7 እግዚአብሔር፤ «ብርሃንን ሠራሁ፤ ጨለማውንም ፈጠርሁ፤ ደኅንነትን እሠራለሁ፤ ክፋትንም እፈጥራለሁ፤ እነዚህን ሁሉ ያደረግሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝ» ይላል። መጽሐፍ ቅዱስ፣ ወደ ክርስቲያን ሕይወት የሚመጣው ማንኛውም ነገር በቀጥታም ይሁን በተዘዋዋሪ ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደሚመጣ ያስተምረናል። እግዚአብሔር በርካታ በረከቶችን የሚሰጥባቸው ታላቅ የደስታ ጊዜያት ከእርሱ ዘንድ ይመጣሉ።

የኃዘንና የሥቃይ ጊዜያትም እንዲሁ። ይህ ክርስቲያኖች ልንግረው የሚገባን አስፈላጊ እውነት ነው። እግዚአብሔር እስካልፈቀደ ድረስ ምንም ነገር ሊነካን አይችልም።

በራእይ 5፥ ዮሐንስ በእግዚአብሔር እጆች ውስጥ ዕቅዶቹ የተጻፉበትን የመጽሐፍ ጥቅልል ተመልክቷል። በዚህ መጽሐፍ ውስጥ፣ በተለይም ስለ መጨረሻው ዘመን የተወጣኑ ነበሩ። በዚህ ውስጥ እግዚአብሔር በልጆቹና በምድሪቱ ላይ እንዲመጡ አስቀድሞ የወሰናቸው መልካም ነገሮች ነበሩ። እንዲሁም ደግሞ፣ በዓለም ላይ የሚመጡ የእግዚአብሔር ፍርዶች ነበሩ። እግዚአብሔር ሁለቱንም አስቀድሞ ወስኖአቸዋል። ዮሐንስ በምድር ላይ ምንም ዓይነት ነገር በአጋጣሚ እንደማይፈጸምና እግዚአብሔር ሁሉንም እንደሚቆጣጠር በጥንቃቄ ይገልጻል። እንዲሁም ደግሞ፣ ዮሐንስ የእግዚአብሔር ዕቅዶች ዓላማ እንዳላቸውና ወደ ፍጻሜው እየገሠገሡ ስለመሆናቸው በጥንቃቄ ይገልጻል። በተጨማሪም፣ ዮሐንስ እግዚአብሔር አንድ ቀን መልካም ነገሮችን የሚያደርግና ሌላ ጊዜ ደግሞ ክፉ ነገሮችን የሚፈጽም ተለዋዋጭ አምላክ እንዳልሆነ በጥንቃቄ ያሳያል። ሁልጊዜም የእግዚአብሔር ተግባራት ዓላማ አላቸው። የእግዚአብሔር ልጆች እንደመሆናችን፣ በተለይም መልካም ነገሮችና ሥቃይ የሚያስከትሉብን ገጠመኞች ከአፍቃሪ እጁ እንደሚመጡ እርግጠኞች ልንሆን እንችላለን። እነዚህም ነገሮች ወደ ሕይወታችን የሚመጡት ወደ ክርስቶስ አምላካ እናድግ ዘንድ ለመርዳት እንጂ ከቶውንም ሊያጠፋን አይደለም።

16ኛ ጥያቄ፤ በጸሎት መንፈስ ሆነህ ልታነብ የምትችልበትን ጸጥ ያለ ስፍራ ምረጥ። ራእይ 5ን አንብብ። ዮሐንስ ኢየሱስ ክርስቶስን በራእዩ ሲመለከት፣ የተሰማው ስሜት በአንተም ላይ እንዲያድር አድርግ። ሀ) ምን ዓይነት ስሜቶች የተፈራረቁበት ይመስልሃል? ለ) ስለ ኢየሱስ ምን ምን ነገሮችን ተማረ? ሐ) እንደተቀረው ፍጥረት ሁሉ፣ ኢየሱስን ለማምለክ ጊዜ ውሰድ።

17ኛ ጥያቄ፤ ራእይ 5:1-5 አንብብ። ሀ) ዮሐንስ የተመለከተውን የመጽሐፍ ጥቅልል ግለጽ። መጽሐፉ የት ነበር? ሐ) የመጽሐፉን አስፈላጊነት የሚያሳዩ ሁለት ነገሮች ምንድን ናቸው? (5:2-3)። መ) መልአኩ ያቀረበው ጥያቄ (አዋጅ) ምን ነበር? ሠ) ዮሐንስ ለምን አለቀለ? ረ) ሽማግሌው ዮሐንስን እንዴት አጽናናው? ሰ) መጽሐፉን ስለሚወስደውስ አካል ምን መግለጫ ሰጠ? (ዘፍ. 49:8-10)። 2ኛ ሳሙ. 7:16፤ ኢሳ. 11:1-10፤ ሉቃ. 1:32 አንብብ)።

በዚህ ሳምንት ሁለት የመጀመሪያ ቀናት ራእይ 4ን አጥንተናል፤ ይህም ዮሐንስ በዙፋኑ ላይ ስለተቀመጠው፣ ለዘላለም ስለሚኖረውና የአጽናፈ-ዓለሙ ገዥ ስለሆነው ስለ እግዚአብሔር አብ የተመለከተው ራእይ ነበር። ምስጋናችንን ሁሉ ሊቀበል ለሚገባው ለእግዚአብሔር አምልኮአችንን አቅርበናል። ለሚቀጥሉት ሁለት ቀናት ደግሞ፣ ዮሐንስ ስለ ኢየሱስ የተመለከተውን ራእይ ከምዕራፍ 5 እናጠናለን። በዚህ ምዕራፍ፣ ትኩረት የተሰጠው እርሱ ብቻ የእግዚአብሔርን ዕቅዶች ለማስፈጸም በተገባው በበጉ ላይ ነው። እርሱ አስቀድሞ ድል ነሥቷል። እርሱ አልፋና የሚጋ፣

የነገሥታት ንጉሥና የጌቶችም ጌታ ነው። እርሱን በትክክለኛ እርሱነቱ ለንመለከት፤ በምስጋና፤ በአምልኮና በውዳሴ ሰማያዊ ሠራዊትን እናጅባለን።

ራእይ 4 እና 5 የተቀረውን የኮሎኒያል ራእይ መጽሐፍ ለመረዳት መሠረቶች ናቸው። ብዙውን ጊዜ ክርስቲያኖች ማብራሪያ ሊገኝላቸው ከማይችሉ የሕይወት ምሥጢራት ጋር ይታገላሉ - በዓለም ውስጥ የክፋት መገኘትና የሰው ልጅ ያንን ክፋት ለማስወገድ አለመቻል። ይሁንና፤ እግዚአብሔር ማንም ሰው እነዚህን የሕይወት እንቅፋቶች ሊረዳ እንደማይችል ሊያስተምረን ይፈልጋል። ሰብአዊ መሪዎች ብድግ ብለው መልስ እንዳላቸው ሊናገሩ ቢችሉም፤ መልሱ ያለው በእግዚአብሔር ዘንድ ብቻ ነው። ይህም ሆኖ፤ ሁለት እውነቶች ዋስትና ሊሰጡን ይገባል። በመጀመሪያ፤ እግዚአብሔር በንጉሥነት ይገዛል። እርሱ በዙፋኑ ላይ ተቀምጦ የሚኖር ሲሆን፤ ማንም ወይም ምንም ሊያሸንፈው አይችልም። ሁለተኛ፤ የታረደው የእግዚአብሔር በግ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ በሞቱ ክፉን አሸንፎአል። እርሱ ማኅተሞቹን ሊፈታና የእግዚአብሔርን ዕቅዶች ወደ ፍጻሜ ሊያመጣ የተገባው ነው።

እነዚህም ዕቅዶች ሰባቱን ማኅተሞች ያጠቃልላሉ። ራእይ 4 እና 5፤ ለመጨረሻው ዘመን የእግዚአብሔርን ዕቅዶች የሚያዋቅሩ ሰባቱ ማኅተሞች አካል ነው (ራእይ 6:1-8:1)።

እንደ ራእይ 4 ሁሉ፤ ራእይ 5ም የአምልኮ ምዕራፍ ስለሆነ፤ ይህንኑ ምዕራፍ ስናጠና ወደ አምልኮ መግባት ይኖርብናል። በዚህ ክፍል ሦስት መዝሙሮች የተመለከቱ ሲሆን (5:9-10፤ 12፤ 13)፤ ሁለቱ ለበጎ አንዱ ደግሞ ለበጉና ለእግዚአብሔር አብ የቀረበ ነው። ጠቅላላው ምዕራፍ በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ ያተኩራል፤ እርሱም በመታረዱ ምክንያት የእግዚአብሔርን ዘላለማዊ ዕቅዶች የማስፈጸም ሥልጣን የተሰጠው አንበሳው - በግ ነው።

መ. በእግዚአብሔር አብ እጅ የነበረው መጽሐፍ መግለጫ (5:1)

ኮሎኒያል በሰማይ የተለያዩ መላእክት እግዚአብሔር አብን ሲያመልኩት ቢያይም፤ ራእዩ እየተገለጸለት መሄዱን ቀጠለ። አትኩሮቱ ወደ እግዚአብሔር አብ ተመልሶ፤ ከእግዚአብሔር አብ ቀኝ እጅ አንድ መጽሐፍ ያያል። (የአማርኛው መጽሐፍ ቅዱስ «መጽሐፍ» ቢልም፤ በዚህ ስፍራ የተጠቀሰው ግን የመጽሐፍ ጥቅል መሆኑን አስተውሏል።) መጽሐፉ የሥልጣንና የኃይል እጅ በሆነው በእግዚአብሔር እጅ መገኘቱ፤ እርሱ የመጽሐፉ ባለቤት፤ ደራሲው (ወሳኝ)፤ እንዲሁም ለሚወደው ለማንም የመስጠት ሥልጣን ያለው መሆኑን ያሳያል።

በጥንት ዘመን፤ ዛሬ እኛ የምንጠቀምበት ዓይነት መጽሐፍም ሆነ ወረቀት አልነበረም። በመሆኑም፤ የመጻሕፍት ጥቅል አዘጋጅተው ይጠቀሙ ነበር። ምንም እንኳ አንዳንዶቹ ከአንዳንድ ጥንታውያን የኢትዮጵያ መጻሕፍትና ሥዕሎች እንደምንመለከተው በብራና ላይ የተጻፉ ቢሆኑም፤ ብዙዎቹ የመጽሐፍ ጥቅል ሎች የሚዘጋጁት ግን በግብጽ ረግረጋማ ስፍራ ከሚበቅለው ደንገል ነው። እነዚህ የረግረግ አካባቢ ቂጠማዎች በወለል ላይ

ተዘርግተው በአንድ ላይ ይጣበቁና ይጻፍባቸዋል። ብዙውን ጊዜ፤ በተለይም ለአደባባይዊ ምንባብ በሚዘጋጅበት ጊዜ በአንድ ወገን ብቻ ይጻፍበታል። ለግል ጠቀሜታ ከሆነ ግን፤ ከኋላም ከፊትም ሊጻፍበት ይችላል። እነዚህ የመጽሐፍ ጥቅልሎች በሁለት ቅርጾች ይዘጋጁ ነበር። አብዛኛዎቹ፤ ሰዎች በተዘረጋ ወረቀት ላይ እንደሚጽፉ በአንዱ ጥቅልል ላይ በዓምዶች ይጽፋ ዘንድ ረዥም ሆኖ ይጠቀሳሉ ነበር። ሌሎች ግን፤ በትናንሽ ጥቅልሎች ተጽፈው አንዱ በሌላው ውስጥ በመቀመጥ አነስተኛ መጽሐፍ ይወጣቸው ነበር።

የሐንስ የተመለከተው የመጽሐፍ ጥቅልል በፊትም በኋላም የተጻፈበት ሲሆን፤ ይህም የእግዚአብሔር ዕቅዶችና ፍርዶች እንደተሞሉበት ያመለክት ነበር። ለትውልዶች ሁሉ የተወጠኑ የእግዚአብሔር ዕቅዶች ሁሉ፤ በተለይም በመጨረሻው ዘመን የሚሆነው የዓለም ዕጣ ተጽፎበት ነበር። ይህም ከአንድ ቁራጭ ተሠርቶ በትክክለኛ የመጽሐፍ ጥቅልል ቅርጽ የተዘጋጀ ሳይሆን፤ ሰባት ምዕራፍ እንዳሉት መጽሐፍ ይመስላል። ሰባቱ ቁርጥራጮች እያንዳንዳቸው በሰዎ ማኅተም የታተሙ ሲሆን፤ ማኅተሙ ሊነሣና የምዕራፉ መልእክቶች ሌሎቹ ምዕራፎች ሳይከፈቱ ሊነበቡ ይችሉ ነበር።

በጥንት ዘመን አንድ መጽሐፍ ወይም ደብዳቤ ከተጻፈ በኋላ፤ ጸሐፊው የሰዎ ቅላጭ በመውሰድ በመጽሐፉ ጠርዝ ላይ ያደርግ ነበር። ከዚያም የቤተሰቡ ምልክት ያለበትን ቀለበት በመውሰድ፤ በመጽሐፉ ጠርዝ ላይ በሚገኘው ሰዎ ላይ ያትማል። ይህንን የሰዎ ማኅተም አንሥቶ መልእክቱን የሚያነብ ሰው ቢኖር፤ ባለቤቱ ወይም ደብዳቤው የተላከለት ሰው ብቻ ነበር። በመሆኑም፤ ደብዳቤውን የተቀበለው ሰው ሌላ ሰው ከፍቶ እንዳነበበው ወይም እንዳላነበበው በቀላሉ ሊገነዘብ ይችላል ነበር። ይህ የመጽሐፍ ጥቅልል መታተሙ፤ የጀመረውና የመልእክቱንም ይዘት የሚያውቀው እግዚአብሔር መሆኑን ያሳያል።

የመጽሐፉ ጥቅልል ምን ነበር? ይህ ምሁራን የሚከራከሩበት አሳብ ሲሆን፤ አራት አማራጮች አሉት፡-

1. ምናልባት የመጽሐፉ ጥቅልል፤ አንድ ሰው በሚሞትበት ጊዜ ንብረቱን ለሌላው የሚያስተላልፍበት የጥንቱ የሮም ኑዛዜ ዓይነት ይሆናል። የባለቤቱንና የሌሎች አምስት ምስክሮቹን ጨምሮ፤ በስድስት ማኅተሞች ይታተም ነበር። ሰውዬው ሲሞት፤ ቃል ኪዳን በ7 ምስክሮች ፊት ይከፈትና ኑዛዜው ይፈጸምለታል። ከረዥም ጊዜ በፊት፤ እግዚአብሔር የዘላለም መንግሥት ላልጁ እንዲሰጥ ያቀደ ሲሆን፤ አሁን ጊዜው ደርሶ ነበር። በራእይ 11:15፤ የዓለም መንግሥት የእግዚአብሔርና የልጁ መንግሥት ሲሆን እንመለከታለን። ይህም የመጽሐፉ ጥቅልል፤ እግዚአብሔር በወደፊት ዘላለማዊ መንግሥቱ ለኢየሱስና ለቅዱሳን ተስፋ ለሰጠው ርስት ኑዛዜው (ቃል ኪዳን) ሲሆን ይችላል።

2. ምናልባት ይህ የመጽሐፍ ጥቅልል፤ ሕዝቅኤል የተመለከተው ዓይነት ሲሆን ይችላል (ሕዝ. 2:9-10)፤ ይህም በእስራኤል ላይ የሚደርሱትን ፍርዶች ያካተተ ነበር። ስለሆነም፤ የእግዚአብሔር የመጽሐፍ ጥቅልል

በታሪክ ሁሉ በመላው ዓለም ላይ የሚደርሱትን በርካታ ፍርዶች ይይዛል - በተለይም ደግሞ ኢየሱስ በምድር ላይ ለመግዛት ከመመለሱ ቀደም ብሎ በሚገኘው የመጨረሻው ዘመን ይህ ይሆናል። በዚህ የመጽሐፍ ጥቅል የሚገኙ ፍርዶችና ዋይታዎች ሙሉ መሆናቸውን ለማሳየት ነበር። በሁለቱም የመጽሐፍ ጎኖች የቀረበው ማንም ሰው ከእግዚአብሔር ላይ ሊቀነስም ሆነ ሊጨምር አይችልም ነበር።

3. የመጽሐፉ ጥቅል የባለንብረትነት አመልካች ሊሆን ይችላል (ኤር. 32:10-14 ተመልከት)። ለፍጥረት የተሰጠው ንብረት፣ ሰው በዘፍጥረት ኃጢአት በመውደቁ ከእጁ አምልጧል። ይሁንና፣ የሰውን ልጅ ለማዳን፣ ፍጹም ሰው የሆነው ክርስቶስ በመሞቱ፣ ምድርን ለእግዚአብሔር ዳግም ለመዋጀት ሥልጣን ይዞአል፤ ይኸውም ከእግዚአብሔር ዘንድ የባለቤትነት መብት ለማግኘት ነው።

በብሉይ ኪዳን፣ የውርስ ንብረት ለዋስትና ሲያዝ ንብረቱን ለያዘው ሰው የታተመ መጽሐፍ ይሰጠው ነበር። ይህም ሆኖ፣ የንብረቱ የመጀመሪያው ባለቤት ወኪል ንብረቱን መልሶ ሊገዛው ይችላል ነበር። ይህም ሰው ተቤገር ይባል ነበር። ይህንኑ የተቤገርነት ተግባር ለመፈጸም ብቁ የሚሆነውም፡-

ሀ) የንብረቱ ባለቤት የቅርብ ዘመድ ከሆነ፤

ለ) ንብረቱን ለማስመለስ ፈቃደኛ ከሆነ፤ እንዲሁም፤

ሐ) ዋጋውን ለመክፈል ክቻለ ነበር። ዘመድ የሆነው ሰው እነዚህን ሁሉ ፈረጃዎች ለመዝለቅ ክቻለ፣ የታተመውን መጽሐፍ ይወስድና ማኅተሞቹን ይፈታል። በዴዝ ለኑኃሚንና ለሩት ይህንኑ ተግባር አከናውኗል (ሩት 4)።

18ኛ ጥያቄ፤ ክርስቶስ ሊቤገርን ብቁ የሆነው እንዴት ነው?

ከአዳም ውድቀት ጀምሮ፣ ዓለሙ በሙሉ በሰይጣን ግዛት ውስጥ ነበር። እግዚአብሔር ለአዳም በምድር ላይ የመግዛት መብት ቢሰጠውም፣ አዳም ኃጢአትን በሠራ ጊዜ ሰይጣን ጌታው ሆነ። እንስሳትና ዓለሙ በሙሉ ተረገመ (ዘፍ. 3:17-19፤ ሮሜ 8:18-22)። ሁላችንም ኃጢአተኞች በመሆናችን፣ ራሳችንን ለማዳን አንችልም። የባለንብረትነት መዝገቡ በአብ እጆች ውስጥ ሊሆን፣ ያድነን ዘንድ ልጁን ላከልን። ክርስቶስ ሰው ወደ መሆኑ ደረጃ ዝቅ በማለቱ ዘመዳችን ሆነ። ሊያድነን በመፍቀዱ በደሙ የተፈለገውን ዋጋ ከፈለ (1ኛ ጴጥ. 1:18-19)። ይህንን ሊያደርግ የሚችል ሌላ ማንም አልነበረም፤ ኃጢአት ያልነካካቸው መላእክት እንኳ ዘመዶቻችን ስላልሆኑና ደም ማፍሰስን የሚጠይቅ የላቀ ዋጋ ለመክፈል ስለማይችሉ ለዚህ ሥራ ብቁ አልነበሩም (ሮሜ 6:23፤ ዕብ. 9:22)። ክርስቶስ መልሶ ስለገዛን፣ የፍጥረቱ ሁሉ ባለቤት መሆኑን የሚያረጋግጥበት መዝገብ ወይም መጽሐፍ አለው።

4. የመጽሐፉ ጥቅል እግዚአብሔር ለምድር አስቀድሞ የወሰናቸውን ዓላማዎች ይዞአል፤ እነዚህም ለዘላለሙ መንግሥት ለማዘጋጀት በምድር ላይ የሚያመጣቸው ፍርዶች ናቸው። እንዲሁም፣ በዘላለማዊ የእግዚአብሔር መንግሥት የእግዚአብሔር ቅዱሳን ስለሚቀበሉት ርስት ይናገራል። የራእይ

መጽሐፍ የዚያ ዘላለማዊ የመጽሐፍ ጥቅል አካል ነው። ለማያምኑ ሰዎች፡ ይህ የፍርድ መጽሐፍ ሲሆን ለሚያምኑት ግን የሽልማት መጽሐፍ ነው (11፡15፥ 18)። በሚቀጥለው ሳምንት እንደምንመለከተው፡ እያንዳንዱ ማኅተም በተፈታ ቁጥር ሌላ ፍርድ በምድር ላይ ይወርዳል። ይሁንና፡ የራእይ መጽሐፍ የሚደመደው የእግዚአብሔር ታማኝ ልጆች የሚቀበሉባቸውን ታላላቅ ሽልማቶች በማሳየት ነው። መሢሔ ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔርን ዓላማዎች ያስፈጽማል። የእግዚአብሔርን ዕቅዶች ሁሉ ከፍጻሜ የሚያደርሰው እርሱ ነው። ኢየሱስ ይህንን መብት የተቀበለው ለእኛ ሲል በመስቀል ላይ በመሞቱ ነው (5፡9)።

በማኅተሞቹ መፈታት፡ በመጽሐፍ ቅዱስ ከፍጥረት ጀምሮ የመጨረሻው ዘመን እስኪፈጸምና የመሢሔ መንግሥት በዓለም ሁሉ ላይ እስኪመሠረት ድረስ፡ የደኅንነት ታሪክ ይታያል። ክርስቶስ የታሪክ እምብርት ሲሆን፡ ታሪክ ሁሉ የሚያመራው በሁሉም ላይ ወደሚገዛበት መንግሥቱ ነው።

19ኛ ጥያቄ፤ እግዚአብሔር በማያምኑ ሰዎች ላይ ፍርድን እንደወሰነና ለሚያምኑት ደግሞ ሽልማትን እንዳዘጋጀ የሚያስረዳው እውነት፡ ለክርስቲያኖች ማበረታቻ የሚሆነው ለምንድን ነው?

መ. ማኅተሙን ሊፈታ የሚገባው (5፡2-5)

ዮሐንስ እግዚአብሔር አብ መጽሐፉን ይዞ ሲመለከት፡ በሰማይና በምድር ሁሉ እስኪሰማ ድረስ በታላቅ ድምፅ የሚጮኹ የብርቱ መልአክ ድምፅ አስተጋባ። ጩኸቱም አንድ ሰው ከእግዚአብሔር አብ መጽሐፉን ወስዶ እንዲከፍት ለፍጥረት ሁሉ የቀረበ ጥያቄ ነበር። ይሁንና፡ መጽሐፉን ሊከፍት የሚገባው ማንም አልተገኘም። ለዚህ ተግባር የሚገባ መልአክ እንኳ አልነበረም - እነ ገብርኤልና ሚካኤልም አልተገኙባቸውም ነበር። ማርያምም ይኸው ተግባር የሚገባት አልነበረም። ሰይጣንም ለዚህ ተግባር የሚበቃ ዓቅም አልነበረውም። ሐዋርያው ዮሐንስም ሆነ ኃያሉ የሮም አምባገነን ቄሣር መጽሐፉን ለመክፈት አይችሉም ነበር። ከፍጥረታት ሁሉ ሥልጣን ያለው፡ በቂ ኃይል የተጎናጸፈ፡ ወይም መጽሐፉን እንዲከፍት የሚያስችል ባሕርይ ያለው ማንም አልነበረም። ይህም የዓለም የወደፊት ምሥጢራት በእግዚአብሔር እጆች ውስጥ ተሰውረው እንደሚኖሩ ያስተምረናል። ሰውም ሆነ መላእክት ሊረዱትና ሊወስኑት አይችሉም። የወደፊት ማኅተሞችን የመክፈት መብትና ብቃቱ የእግዚአብሔር ብቻ ነው።

20ኛ ጥያቄ፤ ይህ ወደ እግዚአብሔር አብ ለመቅረብ፡ እንደ ሚካኤል፡ ቅድስት ማርያም፡ ወይም ቅዱሳን በመሳሰሉት አማላጆች ስለመጠቀምና ስላላቸውም ብቃት፡ ምን ያስተምረናል?

የቀረበውን ተፈታታኝ ጥሪ የሚቀበል ስለመኖሩ ሰማይና ምድር በጸጥታ ሲጠባበቁ ሳለ፡ ዮሐንስ ግን በጭንቀት ያነባ ጀመር። ያለቀሰውም መጽሐፉን የሚከፍት ማንም ሰው ስለታጣ፡ ወደፊት የሚፈጸሙ የእግዚአብሔር ዕቅዶች እንዳይተጓጎሉ በመስጋት ነበር። ወይም ደግሞ ዮሐንስ ያለቀሰው፡ የመጽሐፉ መልእክቶች ከእርሱ ስለተሰወሩና በዚህም

ምክንያት የታሪክን ሂደት ለክርስቲያኖች ሊገልጽና ሊያበረታታቸውም የማይችል ሆኖ ስለተሰማው ይሆናል። ሌላም ያስለቀሰው ምክንያት ሊኖር ይችላል። የመጽሐፉ ርእሰ-ጉዳይ ፍርድ ብቻ ሳይሆን፤ ደገንነትንም የሚጨምር እንደመሆኑ፤ የመጽሐፉም አለመከፈት ደግሞ የምድርን የባለቤትነት መዝገብ እንደታተመ ስለሚያስቀረው አሁንም ሰይጣን የዚህ ዓለም ገዥ የመሆን ሥልጣን እንዳለው ይቆያል በሚል ሥጋት ሊሆን ይችላል (ዮሐ. 12:31)።

ከ24ቱ ሽማግሌዎች አንዱ ወደ ዮሐንስ ቀረብ ብሎ ያበረታታው ጀመር። እርሱም መጽሐፉን ከእግዚአብሔር አብ ሊወስድና ሊከፍት የሚችል አንድ ሰው እንዳለ ገለጸለት። ያም ሰው በሁለት ሐረጎች ተገልጾአል፡-

ሀ. ከይሁዳ ነገድ የሆነው አንበሳ - ምንም እንኳ ለኢየሱስ የተሰጠው ይህ አገላለጽ በመጽሐፍ ቅዱስ የሚገኘው በዚህ ስፍራ ብቻ ቢሆንም፤ የዘይቤው ሥር የሚገኘው ይሁዳ «የአንበሳ ደቦል» ተብሎ በተጠራበት በዘፍጥረት 49:9 ነው። ይሁንና፤ ይህ ስም መጽሐፍ ቅዱሳዊ ባልሆኑ የአይሁድ ጽሑፎች (አዋልድ መጻሕፍት) ውስጥ መሢሔን ለማመልከት ስለተጠቀሰ፤ ክርስቲያኖች ከዚህ ስም ጋር የሚተዋወቁ ይመስላል። በዚህ ስፍራ ትኩረት የተሰጠው ጠላቶቻቸውን በሚያሸንፈው መሢሔ ኃይልና ሥልጣን ላይ ነው። አንበሳ የእንስሳት ንጉሥ እንደሆነ ሁሉ፤ ኢየሱስም የምድር ንጉሥ ነው። እንዲሁም፤ እርሱ በሥጋ ከይሁዳ ነገድ ከዳዊት ዘር የመጣ ሲሆን፤ ይህም በዳዊት መንግሥት ላይ የሚነግሥበትን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ሥልጣን ይሰጠዋል።

ለ. የዳዊት ሥር - ይህም ልዩ ስም ሲሆን በብሉይ ኪዳን ውስጥ አይገኝም። መሢሔ «የእሴይ ሥር» ተብሎ ተጠርቷል (ኢሳ. 11:1-10)። በተጨማሪም መጽሐፍ ቅዱሳዊ ባልሆኑ የአይሁድ ጽሑፎች ውስጥ ይገኛል። በዚህ ስፍራ ትኩረት የተሰጠው፤ መሢሔ ከዳዊት ዘር በመወለዱ በዳዊት ዙፋን ላይ የመግዛት መብቶችን ይዞ የሚመጣ መሆኑን በማመልከቱ ላይ ነው። በራእይ የተገለጸው ግን መሢሔ ኢየሱስ ክርስቶስ ከዳዊት ዘር እንደሆነና እርሱም የተወለደ በመሆኑ፤ በዳዊት ዙፋን ላይ የመግዛት መብቶች እንዳሉት ነው።

የዳዊት ዘር በባቢሎናውያን ሊወድም ደርሶ ነበር፤ ይሁንና፤ እግዚአብሔር አንድ ቀን ተቆርጦ ከወደቀው የዳዊት ንጉሣዊ የዘር ሐረግ ግንድ ዛፍ አቆጥቂጦ እንደሚወጣ ተስፋ ሰጥቷል። ይህም ቁጥጭ ወይም ቅርንጫፍ እውነተኛ ጻድቅ ንጉሥ ይሆናል። መሢሔ ክርስቶስ የዚህ ትንቢት ፍጻሜ ነው።

ሽማግሌው ለዮሐንስ ኢየሱስ ድል እንደነሣ፤ መጽሐፉን ለመውሰድና ለመክፈት መብት እንዳገኘ ይነግረዋል። ወደ በኋላ እንደምንመለከተው፤ ኢየሱስ ድል የነሣው ለሰው ልጅ ኃጢአት በመሞቱ ምክንያት ነው (ራእይ 5:9)።

ክርስቲያኖች እንደመሆናችን፤ ብዙውን ጊዜ ጭንቀትና፤ ሥቃይ የሚፈራረቅብን ከመሆኑም፤ የተወሰኑ ነገሮች ለምን እንደሚፈጸሙ

በአእምሮአችን ውስጥ የሚፈጠሩ ጥያቄዎች ያጋጥሙናል። ይህን በመሰለ ጊዜ፥ መጨነቁና በእግዚአብሔር ላይ ያለንን እምነት መጣሉ ይቀለናል። ተስፋ መቁረጥ ቀላል ነገር ነው። ሆኖም ግን ኢየሱስ የሐንስና ክርስቲያኖች ሕይወታቸው፥ ታሪካቸውና የዓለም ታሪክ በእግዚአብሔር ጠንካራ እጅ ውስጥ እንደተሰወረ እንዲገነዘቡ ይፈልጋል። ታሪካቸውን የሚቆጣጠሩት ሰይጣንና ጭፍሮቹ ወይም ጠንካራና ክፉ ምድራዊ መሪዎች አልነበሩም። ይህ እግዚአብሔር ብቻውን የሚያከናውነው ተግባር ነው። እግዚአብሔር ፍቅርን በተላበሰ ሉዓላዊነቱ ታሪክን ይቆጣጠራል። አንድ ቀን ክፉ ሁሉ ተደምስሶ ከሚወደን አምላካችንና ድልን ከሚነሣው ኢየሱስ ጋር በዘላለማዊ መንግሥት ውስጥ እስከምንኖር ድረስ፥ እግዚአብሔር ነገሮችን ሁሉ እየመራ እንዳለ እርግጠኞች ነን።

21ኛ ጥያቄ፤ ይህ እውነት የሚያበረታታህ እንዴት ነው?

አራተኛ ቀን፡- ራእይ 5:6-14

22ኛ ጥያቄ፤ ሀ) የዓለም ገዢዎች እርስ በርሳቸው የሚሸናነፉት እንዴት ነው? ለ) ክርስቲያን ያልሆኑ ሰዎች የሚያሸንፉት እንዴት ነው? ሐ) ክርስቶስ ድል የነሣው እንዴት ነበር? (5:9)። መ) ክርስቶስ ድል የነሣበት መንገድ ከማያምኑ ሰዎች ድል መንሣት የሚለየው በምንድን ነው?

ራእይ 5፥ በአንድ በኩል ክርስቶስና ክርስቲያኖች በሌላ በኩል ዓለም ድል የሚነሣቸውን መንገዶች ያወዳድራል። ለዓለም ድል መንሣት ማለት በሰዎች ላይ ሥልጣን መቀዳጀት ማለት ነው። አንድ ንጉሥ ሌላውን ንጉሥ ለማሸነፍ ከፈለገ፥ የበለጠ ጥንካሬና የበለጠ ኃይል ያለው ሠራዊት ሊኖረውና በጦርነት ገጥሞ ሊያሸንፈው ግድ ነው። አንድ ሰው በሥራ ላይ ሌላውን ለመቆጣጠር፥ ትእዛዛትን ለመስጠት እንዲችል፥ ከእርሱ የላቀ ሥልጣን ሊኖረው ያሻል። ለብዙዎች፥ መሪነትና ኃይል ማለት በሌላው ሰው ላይ ሥልጣንን መቀዳጀት ማለት ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ፥ ድል ለመንሣት ሌላም አማራጭ እንዳለ ያስተምራል - ይኸውም የመሥዋዕትነት መንገድ ነው። ኢየሱስ ዓለምን ያሸነፈውና ማኅተሞችን የመፍታትን ሥልጣን የተቀበለው፥ በሙሉ ሥልጣን የተቀበለው፥ የእግዚአብሔር ልጅ በመሆኑ ሳይሆን፥ ዳሩ ግን ባቀረበው መሥዋዕት ምክንያት ነው። በራእይ 5:9 ኢየሱስ መጽሐፉን ለመፍታት የተገባበት ምክንያት ተገልጿል - «ታርደሃልና፥ በደምህም ለእግዚአብሔር ከነገድ ሁሉ ከወገንም ሁሉ ሰዎችን ዋጅተህ ለአምላካችን መንግሥትና ካህናት ይሆኑ ዘድን አደረግሃቸው።» ለኢየሱስ፥ ድል መንሣት የእግዚአብሔር ልጅ በመሆኑ ምክንያት ያሉትን መብቶች ማወጅ ሳይሆን፥ ዳሩ ግን ሕይወቱንና መብቶቹን ለሌሎች መስጠት ነው። በመሥዋዕትነትና በሞት አሸነፈ። ኢየሱስ ያሸነፈው አንበሳ በመሆን ሳይሆን፥ በግ በመሆን ነው።

ይህ እውነት ለክርስቲያኖችም የሚሠራ ነው። በሕይወታችን የምናሸንፈው መብቶቻችንን አጥብቀን በመያዝ፥ ለሕይወታችንና ለፍላጎቶቻችን በመገዛት አይደለም። በመሠረቱ ሌሎች ሲያሳድዱና ሲጎዱን

የተለመደው ተፈጥሮአዊ ምላሻችን በኃይላችን በመጠቀም እነዚህን ሰዎች ማጥፋት ነው፤ ይህም ሥጋዊ ጉዳት በማድረስ ወይም ወደ ፍርድ ቤት በመውሰድ ለጉዳት በመዳረግ ሊሆን ይችላል። ለአሸናፊነት የዓለምን ዓይነት ኃይል እንጠቀማለን። ይሁንና፣ የራእይ መጽሐፍ እኛም እንደ ኢየሱስ በመሥዋዕትነት እንደምናሸንፍ ያስተምረናል - ለእግዚአብሔርና ለሌሎች ሕይወታችንን በመስጠት። ራእይ 12:10-11፡ «ቀንና ሌሊትም በአምላካችን ፊት የሚከሳቸው የወንድሞቻችን ከሳሽ ተጥሎአልናል። እነርሱም [ክርስቲያኖች] ከበጉ ደም የተነሣ ከምስክርነታቸውም ቃል የተነሣ [ሰይጣንን] ድል ነሡት፤ ነፍሳቸውን እስከ ሞት ድረስ አልወደዱም» ይላል። መጽሐፍ ቅዱስ ሕይወታችንን የምናገኝበት፣ ዓለምንና ዲያብሎስን የምናሸንፍበት መንገድ ሕይወታችንን በመስጠት እንደሆነ ያስተምረናል። ሙሉ ለሙሉ ለእግዚአብሔር ለመታዘዝ፣ ሕይወታችንን ለእርሱ እንሰጣለን። መጽሐፍ ቅዱስ ይህንን ተግባር በሰማይ መዝገብ መሰብሰብ ሲል ይጠራዋል (ማቴ. 6:19-21)። በተጨማሪም፣ ሌሎችን በማገልገልና ጉድለታቸውን ለማግኘት ከራሳችን በማስቀደም ሕይወታችንን እንሰጣለን (ገላ. 5:13-14፤ 6:2፤ 1ኛ ዮሐ. 3:16)።

23ኛ ጥያቄ፤ ሀ) ክርስቲያኖች በዓለም መንገዶች ተጠቅመው ለማሸነፍ ሊሞክሩ ያየኸው እንዴት ነው? ለ) ክርስቲያኖች ዓለምን በመዋጋት ሳይሆን፣ በማገልገል ሊያሸንፉ ያየኸው እንዴት ነው? ሐ) ክርስቲያኖች የመሥዋዕትነትና የማሸነፍ ዝንባሌ ሊያዳብሩ የሚችሉባቸውን ሁኔታዎች አብራራ። መ) የዚህ ዓይነት ዝንባሌ ያላቸው ክርስቲያኖች በጣም ጥቂት የሆኑት ለምንድን ነው?

24ኛ ጥያቄ፤ ራእይ 5:6-14 አንብብ። ሀ) መጽሐፉን ወስዶ ለእያንዳንዱ ክፍል ትርጉም የሰጠውን አካል ማንነት ግለጽ። ለ) አብ ለወልድ በመጽሐፉ ወኪልነት የሰጠው ምን ነበር? ለመጀመሪያው ነጥብ ዮሐንስ 5:22፣ 27ን፣ ለሌላው ነጥብ ደግሞ መዝሙር 2:7-8 እና ራእይ 11:15 ተመልከት። ሐ) ክርስቶስ መጽሐፉን ለመቀበልና ማጎተሞቹን ለመፍታት የሚገባው ብቸኛው አካል የሆነው ለምንድን ነው? መ) በጉ ሊመስገን የሚገባው ለምንድን ነው? (ራእይ 5:9፤ 1ኛ ቆሮ. 15:3፤ 1ኛ ዮሐ. 1:7፤ ዕብ. 9:22 ተመልከት)። በዙፋኑ ላይ የተቀመጠው ሊመስገን የሚገባው ለምንድን ነው? (4:11)። ሠ) በጉ መጽሐፉን ሲወስድ፣ እንስሳትና ሽማግሌዎቹ ምን አደረጉ? ይህ ስለ ክርስቶስ ማንነት ምን ያሳየናል? (ራእይ 19:10 ተመልከት)። ረ) በእጆቻቸው የያዙት ነገር ምን ነበር? በገናዎች ለምን ያገለግሉ ነበር? ሰ) በወርቅ ዕቃዎቹ ውስጥ ምን ነበር? [መዝ. (141):2፤ ዕብ. 13:15]። ሸ) እኛስ ነገሥታት የሆንነው እንዴት ነው? መቼ ነው የምንገዛው? ቀ) ካህናት የሆንነውስ እንዴት ነው? ካህናት እንደመሆናችን፣ ምን ምን ኃላፊነቶች አሉብን? በ) በማመስገኑ ተግባር ላይ ተካፋይ ሆኖ የተጠቀሰው ሌላ ማን ነው? (ቁጥር 11-12)። ተ) ኢየሱስ ሊቀበላቸው የሚገቡትን 7 ነገሮች ዘርዝር። ቸ) ምዕራፍ አራትን ስናጠና እንደተናገርነው፣ በመዝሙሮች ሠንጠረዥ ውስጥ መሙላትህን ቀጥል።

በትናንትናው ዕለት ለዘመናት እግዚአብሔር ያዘጋጃቸውን ታሪካዊ ዕቅዶች የያዘ መጽሐፍ በእግዚአብሔር እጆች ውስጥ ተመልክተናል። ያንንም መጽሐፍ ለመክፈት የሚያስፈልጉትን መስፈርቶች የሚላው፣ የይሁዳ አንበሳና የዳዊት ሥር የሆነው ክርስቶስ ነበር።

1. ስለ መሢሔ የተሰጠው መግለጫ (5:6-7)

ሀ. የታረደው በግ - ምናልባት የሐንስ የታተመውን መጽሐፍ ለመክፈት የሚገባው ማን እንደሆነ ለመመልከት፣ ፊቱን ከዙፋኑ ወደ ፍጥረት ሁሉ ሳይመልስ አልቀረም። ሽማግሌው ማኅተሙን ሊፈታ የሚገባው የይሁዳው አንበሳ መሆኑን ሲያበስር፣ የሐንስ ዳግም ወደ እግዚአብሔር ዙፋን ተመለከተ - ጠንካራ፣ ኃይልና ድል ነሺ አንበሳ አያለሁ በሚል ተስፋ። ዳሩ ግን እርሱ እንደጠበቀው ሳይሆን፣ በመሠዊያው ላይ የመታረዱን ምልክቶች የያዘ፣ የቆሳሰለና ደም የሚፈስበትን በግ ተመለከተ። ምናልባትም፣ አንገቱ ከዚህ በፊት መቆረጡን ሳያመለክት አይቀርም። ምንም እንኳን ሕያው ቢሆንም፣ ለሞት የቆሳሰለባቸውን ምልክቶች ተሸክሞ ነበር። በጉ በዙፋኑ ፊት የቆመ ሲሆን፣ እንደ እግዚአብሔር ሁሉ፣ በ24 ሽማግሌዎችና በ4 እንስሳት ተከብቦ ነበር።

የተምሳሌቱ መለወጥ የሐንስን ሳያስገርመው አልቀረም። እንደ አንበሳ ኃያል ንጉሥ ይሆናል ተብሎ የሚጠበቀው መሢሕ፣ ደም የሚፈስበት በግ ነበር። ኢየሱስ በግ የመሆኑ እውነታ ከብሉይ ኪዳን አሳብ የመነጨ ነው፤ ይህም የሰዎችን ኃጢአት ለመሸፈን ከሚታረደው የፋሲካ በግ የተወሰደ ነው (ዘጸ. 12:3-7)። ኢሳይያስ የእግዚአብሔር አገልጋይ የሆነው የሚመጣው መሢሕ ወደ መታረድ እንደሚነጻ የመሥዋዕት በግ እንደሆነ ተንብዮአል (ኢሳ. 53:7)። መጥምቁ የሐንስ በመጀመሪያ ኢየሱስን ሲመለከት፣ «የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ» ብሎታል (ዮሐ. 1:29፣ 36፤ 1ኛ ጴጥ. 1:19)። ኢየሱስ በግ የመሆኑ እውነታ በፊእይ መጽሐፍ እጅግ አስፈላጊ ከሆኑ ተምሳሌቶች አንዱ ሲሆን፣ ከ29 ጊዜያት በላይ ተጠቅሶ ይገኛል (ለምሳሌ፣ ምዕ. 6 ከቁጥር 1 ጀምሮ፣ 7:ከ9 ጀምሮ፣ 12:11፤ 21:9)።

የዓለም መንግሥታት የየአገሮቻቸውን ጥንካሬ ለማመልከት፣ በብርቱ እንስሳት ምሳሌነት ይጠቀማሉ። ለምሳሌ፣ ኢትዮጵያና እንግሊዝ ሁለቱም አንበሳን፣ ሩሲያ ድብን፣ ፈረንሳይ ነብርን፣ ዩናይትድ ስቴትስ የሚበር ንስርን ይጠቀማሉ። ሁላቸውም በኃይል ለማሸነፍ ባላቸው ችሎታ ላይ ያተኩራሉ። የእግዚአብሔር መንግሥት በታረደና ምስኪን በሆነ በግ ተወክሏል፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔር መንግሥት ኃይል የሚመጣው የእግዚአብሔር ልጅ የሆነው ኢየሱስ ለኃጢአታችን መሥዋዕት ሆኖ ከሞተበት መስቀል በመሆኑ ነው።

ኢየሱስ መጀመሪያ የመጣው እንደ በግ ሆኖ ነበር። ትሑት፣ የተዋረደና የኃጢአት መሥዋዕት ነበር። ይሁንና፣ ኢየሱስ ዳግም ሲመለስ፣ አንበሳ (ጠንካራ ድል-ነሺ) ሆኖ ይመጣል። ክርስቶስ ለጠላቶቹ እንደ አንበሳ አጥፊ ሲሆን፣ የእርሱ ለሆኑት ግን አፍቃሪ መሥዋዕት የሆነ በግ ነው።

በጉ እንደታረደ ሆኖ ቀረበ፤ ይኸውም ከዚህ በፊት በመስቀል ላይ የተፈጸመውንና ዳሩ ግን ለዘመናት ሁሉ የሚቆይ ውጤት ያስከተለውን ከስተት ያመለክታል። እግዚአብሔር ልጁ ለኃጢአት መሥዋዕት ሆኖ እንደሞተና በደሙ እንዳነጻን ፍጥረት ሁሉ እንዲያስታውሰው ይፈልጋል። ይህም የዳንኒው በሥራችን ሳይሆን፤ ዳሩ ግን በክርስቶስ ደም የተገኘ መሆኑን ባለማቋረጥ ያስታውሰናል።

ለ. ሰባት ቀንዶች - በአይሁድ ባሕል፤ ቀንድ የኃይልና የብርታት ተምሳሌት ነበር (ዘጸ. 33:17)። ቁጥር ሰባት ፍጹምነትን ያመለክታል። ምንም እንኳን ኢየሱስ በግ በመሆን ቢታወቅም፤ ፍጹም ኃይል አለው። እርሱ የነገሥታት ንጉሥና የጌቶች ጌታ ነው። የማንኛውንም ዓይነት ሁኔታ ጉድለት ሙሉ ለሙሉ ሊሞላ የሚችል ሲሆን፤ አንድ ቀን ጠላቶቹን በኃይል ያጠፋል።

ሐ. ሰባት ዓይኖች - እነዚህ ሰባት ዓይኖች ክርስቶስ ሁሉንም ነገር ለማየት እንደሚችልና ከማስተዋሉ የሚርቅ ምንም ነገር እንደሌለ ያመለክታል። ይሁንና፤ ዮሐንስ ሰባቱ ዓይኖች ሰባቱ የእግዚአብሔር መናፍስት እንደሆኑ ይነግረናል። አስቀድመን እንደተመለከትነው፤ ይህ መንፈስ ቅዱስን ያመለክታል። መንፈስ ቅዱስ ከእግዚአብሔር አብና ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር እንዴት በቅርበት እንደተዛመደ ተመልከት። በራእይ 4:5፤ መንፈስ ቅዱስ ከዙፋኑ ጋር በቅርብ እንደተቆራኘ ተመልከተናል። አሁን ደግሞ፤ የኢየሱስ ዓይኖች እንዴት መንፈስ ቅዱስ እንደሆነ እንመለከታለን። በአዲስ ኪዳን ኢየሱስ መንፈስ ቅዱስን ወደ ዓለም የሚልከው፤ ኢየሱስ ክርስቶስን ለማስከበርና ሰዎች በኢየሱስ ያምኑ ዘንድ ስለ ኃጢአታቸው እንዲወቅሳቸው መሆኑ ተገልጿል (ዮሐ. 14:26፤ 15:26፤ 16:7-15)።

መ. ኢየሱስ መጽሐፉን ከእግዚአብሔር አብ እጅ ተቀበለ (5:7) - እግዚአብሔር አብ በምድር ላይ የሚያከናውናቸውን ዕቅዶች የማስፈጸሙን መብት ለእግዚአብሔር ወልድ ይሰጠዋል። ከእንግዲህ ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ሠራዊት መሪ ነው። እርሱ የነገሥታት ንጉሥና የጌቶች ጌታ ሲሆን፤ በምድር ላይ ፍርድን የሚገልጽ ነው። ማኅተሞቹ የተፈቱትና እግዚአብሔር ለጠላቶቹ ያዘጋጀው የፍርድና ለታማኝ አገልጋዮቹ የወሰነው የሽልማት ዕቅድ ወደ ፍጻሜው የመጣው በእርሱ ትእዛዝ ነበር። የእግዚአብሔር አብና የኢየሱስ ክርስቶስ ዕቅዶችና ዓላማዎች በፍጹም አንድነት የሚከናወኑ ናቸው። የእግዚአብሔርን ፈቃድ በሙሉ ሊያውቅ የሚችለውና ሙሉ ለሙሉ ከፈቃዱ ጋር የሚተባበረው ኢየሱስ ብቻ ነው። ኢየሱስ ልክ እግዚአብሔር አብ እንደሚፈልገው ፈቃዱን ያስፈጽማል።

25ኛ ጥያቄ፤ ሀ) ከዚህ ገለጻ ስለ ኢየሱስ ባሕርያት ምን ምን አስፈላጊ ነገሮችን ልትማር ትችላላህ? ለ) ይህስ እንዴት ያበረታታሃል?

3. የአምልኮ መዝሙሮች (5:8-14)

ራእይ ምዕራፍ 5 የመጨረሻው ክፍል ሦስት መዝሙሮች አሉት። የመጀመሪያዎቹ ሁለቱ ማኅተሞቹን የመክፈት ሥልጣን ላለው ለአንበሳው-በግ የቀረቡ ናቸው። እነዚህን መዝሙሮች ስታጠና፤ ፍጥረት ሁሉ እግዚአብሔር አብንና እግዚአብሔር ወልድን በማምለኩ ተግባር እስኪሳተፍ ድረስ፤ የሚዘምሩት ቁጥር እየጨመረ መምጣቱን ልብ በል።

መዝሙሮች ምናልባትም ለእግዚአብሔር አምልኮአችንን ለማቅረብ እጅግ የተሻሉ መንገዶች ናቸው። መላእክት እግዚአብሔርን ለማምለክ በፈለጉ ጊዜ ሁሉ፤ የምስጋና መዝሙሮችን ያቀርቡ ነበር። ክርስትና የዝማሬ ሃይማኖትና አምልኮውም ለእግዚአብሔር በሚቀርቡ የምስጋና መዝሙሮች ላይ የተመሠረተ በመሆኑ ልዩ ነው።

ሀ. የ4ቱ እንስሳትና የ24ቱ ሽማግሌዎች መዝሙር (5:9-10)- ከሁሉም በፊት የምስጋና መዝሙር የጀመሩት ወደ እግዚአብሔር ዙፋን እጅግ የቀረቡት የመልአክ ተፈጥሮ ያላቸው አካላት ነበሩ፤ እነርሱም፤ ከእግዚአብሔር ፍጥረታት መካከል እጅግ ልቀው የሚገኙ ናቸው። ስለእነዚህ ፍጥረታት (እንስሳት) የሚከተሉትን ነገሮች ልብ በል፡-

1) በበጉ ፊት ወደቁ። ይህ ኢየሱስ ክርስቶስ አምልኮ የሚገባው አምላክ መሆኑን በግልጽ ያሳያል።

2) በገናዎችን ይዘው ነበር። በመጽሐፍ ቅዱስ ሁሉ፤ በገና ለእግዚአብሔር የሚቀርበውን አምልኮ የሚያመለክት ዓቢይ የመዝሙር መሣሪያ ነው። በብሉይ ኪዳን እግዚአብሔርን ለማምለክ በተደጋጋሚ ያገለገለ ሲሆን [መዝ. (33):2፤ (98):5]፤ በዚህ ጊዜ ደግሞ በጉን ለማምለክ ከጥቅም ላይ ውሏል።

3) ዕጣን የሞላበትን የወርቅ ዕቃ የያዙ ሲሆን፤ ይህም የቅዱሳንን ጸሎት ያሳያል [መዝ. (141):2፤ ራእይ 8:3-4ን ተመልከት]። በብሉይ ኪዳን፤ ዕጣን ሁልጊዜም የአምልኮ አካል ሲሆን፤ የእግዚአብሔርን ሕዝቦች ጸሎት ስናስብ፤ እግዚአብሔር በጠላቶቻቸው ላይ ፍርድን እንዲያመጣ የሚያቀርቡት ጥያቄ ሆኖ እናገኛለን። በዚህ ስፍራ ግን ጸሎቶቹ እግዚአብሔር በምድር ላይ መንግሥቱን እንደሚያስፋ የሚናገር አሳብ አክለው ይገኛሉ (ሉቃ. 18:7-8)። በተጨማሪም፤ ጸሎቶቹ የእግዚአብሔር ልጆች ለኢየሱስ ያቀረቡትን አምልኮ እንደሚጨምሩ አይጠረጠርም።

በመጽሐፍ ቅዱስ፤ «ቅዱስ» የሚለው ቃል የሚያመለክተው ትንሽ ትልቅ ሳይባል ከዓለም ለክርስቶስ የተለዩትን ክርስቲያኖች ሁሉ እንጂ፤ የተወሰኑትን የተቀደሱ ሕዝቦች ብቻ አይደለም (2ኛ ቆሮ. 1:1፤ ፊልጵ. 1:1፤ ራእይ 11:18)።

በምድር ላይ ክርስቲያኖች ሊናቁና እርባና እንደሌላቸው ተደርገው ሊቆጠሩ ይችላሉ። እግዚአብሔር ባለበት በሰማይ ግን፤ ጸሎታቸው ወደ ተቀደሰ ማደሪያው የሚያርግ ዕውብ ድንቅ ነገር ነው። እግዚአብሔር በአምልኮ መንፈስ የሚቀርበውን የልጆቹን ጸሎት ይወዳል፤ ይፈልጋልም። ይህም

በአመዛኙ «ስጦኝ-ስጦኝ» በማለት የሚያቀርቡት ምልጃ ሳይሆን፤ ለእግዚአብሔር ያላቸውን ፍቅር፤ በእርሱ ላይ ጥገኞች መሆናቸውንና ለባሕርዩ ያላቸውን አድናቆት የሚገልጹበት ነው።

26ኛ ጥያቄ፤ ይህ ክርስቲያኖች የበለጠ እንዲጸልዩ የሚያበረታታቸው እንዴት ነው?

4) የዘመሩት መዝሙር «አዲስ ቅኔ» ነበር - አዲስ ምዕራፍ የተከፈተ ሲሆን፤ እግዚአብሔር የዘላለም መንግሥት ለመመሥረት የነበረው ዕቅድ ሊፈጸም ተቃርቦ ነበር። በመሆኑም አዲሱን ምዕራፍ ለመዘከር፤ አዲስ የመዝሙር ቅኔ መዘመር አስፈለገ [መዝ. (33)፡3፤ (144)፡9፤ ኢሳ. 42፡10፤ ራእይ 14፤ 3]።

እነዚህ መንፈሳዊ አካላት የዘመሩት ዝማሬ የቀረበው፤ እግዚአብሔር ለእነርሱ ሰላደረገላቸው ነገር ለማክበር ሳይሆን፤ ዳሩ ግን በምድር ላይ ለነበሩት አማኞች እግዚአብሔር ሰላደረገላቸው ነገር ስሙን ለማክበር ነው። መላእክት የደኅንነት ልምምድ አልነበራቸውም፤ ስለሆነም፤ ሊዘምሩ የሚችሉት ስለ እግዚአብሔር ባሕርይ የተመለከቱትን በማስመልከት ብቻ ነው። በሌላ በኩል፤ እኛ ክርስቲያኖች ደኅንነትን ስለተለማመድን፤ ከልባችን እንዘምራለን።

መንፈሳዊ አካላቱ እግዚአብሔርን ሲያመልኩ፤ በኢየሱስ ፊት ልዩ ያደረጉትን ባሕርያት ይደጋግሙ ነበር። በዚህም በኢየሱስ ብርታት፤ ኃይል፤ ወይም ግርማ ላይ አላተኮሩም። ይልቁንም፤ መጽሐፉ የታተመበትን ማኅተም ይከፍት ዘንድ ብቁ ባደረጉት ሁለት ነገሮች ላይ አተኮሩ፡-

ሀ. ኢየሱስ እንደ እግዚአብሔር በግ በመሞት፤ በምድር ላይ ከሚገኝ ከማንኛውም ነገድ ለእግዚአብሔር ሰዎችን ዋጅቷል -

1) ዮሐንስ የኢየሱስ መስቀል የድል ምንጭና ኢየሱስ ሰዎችን ለራሱ የገዛበት ስፍራ በማድረግ ያተኩርበታል። መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ኢየሱስ ደም ሲናገር፤ በመስቀል ላይ ስለመሞቱ ይገልጻል።

2) እንዲሁም፤ ኢየሱስ በመስቀል ላይ የሠራው ሥራ ምን ያህል ስፋት እንዳለው ተመልከት - በምድር ላይ የሚገኝ የማንኛውም ነገር (የማንኛውም ቋንቋ፤ ሕዝብና ወገን) ወንዶችና ሴቶች የእግዚአብሔር ቤተሰብ አባላት ይሆኑ ነበር (7፡9)። ሆኖም ዛሬ እስከደረሰንበት ደረጃ ድረስ፤ ይህ ገና እውን አልሆነም። በምድር ላይ ምንም ክርስቲያኖች የሌሉባቸው አንዳንድ ነገዶች አሉ፤ ስለሆነም፤ ለእነዚህ ወገኖች ወንጌል አሁንም ሊሰበከላቸው ይገባል። ቤተ ክርስቲያን በሁሉም ጉዳይ የምትወስደው እርምጃ ምንድን ነው?

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ዘረኝነትን ከሚቃወሙ እጅግ ጠንካራ አሳቦች አንዱ ይኼ ነው። የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ሰዎችን ሁሉ ይዋጃል፤ ነጭ ወይ ጥቁር፤ ከምሥራቅ ወይ ከምዕራብ፤ ወንድ ወይ ሴት የመሆናቸው ጉዳይ ከቁጥር የሚገባ አይደለም። በኢየሱስ መስቀል ፊት ሁሉም አንድ ነው። በኢየሱስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥም ሁሉ ሰው በአንድ ዓይን ሊታይ ይገባል። ከሌላ ነገድ ከመጡት ወይም ሌላ ዓይነት የቆዳ ቀለም ካላቸው ሰዎች ጋር

በኅብረት ለመኖር ሳንፈልግ ስንቀር፥ ይህ ምንኛ በኢየሱስ ደም ላይ የሚሰነዘር ዘለፋ ነው! (ገላ. 3:26-29)።

3) የእግዚአብሔር ልጆች። ኢየሱስ የገዛን (የተቤዝን) ለራሱ ብቻ ሳይሆን፥ የእግዚአብሔር ልጆች እንሆን ዘንድ ነው።

ለ) ኢየሱስ የገዛቸው እነርሱ የእርሱ መንግሥትና ካህናት ናቸው። ከኢየሱስ ጋር ለዘላለም ይነግሣሉ። አስቀድመን እነዚህን እውነቶች በራእይ ምዕራፍ አንድ ተመልክተናል። ክርስቲያኖች በኢየሱስ ሞት አማካኝነት ንጉሣዊ ሥልጣንን ስለተቀበሉ፥ ከክርስቶስ ጋር ይነግሣሉ። መጽሐፍ ቅዱስ ለእግዚአብሔር ልጆች የሚሰጠውን ታላቅ ክብር ተመልክት። እነርሱ የተረገጡና የተሸነፉ አይደሉም። የነገሥታት ንጉሥ ልጆች በመሆናቸው፥ በእግዚአብሔር ዓለም-አቀፍ ግዛት ላይ ይነግሣሉ። ስደትን የተቀበሉት የእግዚአብሔር ቅዱሳን ሥቃይ የኋላ ኋላ ድል በመንሣት ሲነግሡ ፍትሕ ያገኛል። በእግዚአብሔር ፊት የሚያገለግሉ ሰዎች ነገሥታትም፥ መንግሥትም፥ እንዲሁም ካህናትም ናቸው። ምንኛ የከበረ ጥሪ አለን! የእግዚአብሔር ልጆች መሆን ምንኛ ድንቅ ነው! በመሆኑም፥ ልጆቹ እንደመሆናችን፥ እንደሚገባ ልንመላለስ ያሻል።

27ኛ ጥያቄ፤ ሀ) የእግዚአብሔር መንግሥት በመሆን ከኢየሱስ ጋር መግዛቱና የእግዚአብሔር ካህናት መሆኑ፥ ታላቅ ክብር የሚሆነው እንዴት ነው? ለ) ይህንን ዕድል ልናበላሽ የምንችለው እንዴት ነው? ሐ) በዚህ ዕድል እየተጠቀምህና እየፈጸምህ ያለሽው እንዴት ነው?

ለ. በሚሊዮን የሚቆጠሩ መላእክት የሚያቀርቡት ዝማሬ (5:11-12) - የ4ቱን እንስሳትና የ24ቱን ሽማግሌዎች ዝማሬ በመስማቱ፥ የዮሐንስ ዓይኖች ተጨማሪ ነገር ለመመልከት የተከፈቱ ይመስል ነበር። ለመጀመሪያ ጊዜ፥ በዙፋኑ ዙሪያ በሚሊዮን የሚቆጠሩ (ህልቆ-መሳፍርት የሌላቸው) መላእክት የአምልኮ ዝማሬ ሲያቀርቡ ተመለከተ። እነርሱም፥ የታረደውን በግ ኢየሱስ ክርስቶስን ያከብሩ ነበር። በዚህ ጊዜ፥ እግዚአብሔር የፈጠራቸው መንፈሳዊ አካላት ሙሉ አትኩሮታቸውን ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ በመመለስ ያመልኩት ጀመር። የምስጋናቸው ምሉዕና ፍጹም ምልክት አድርገው በማቅረብ፥ ለኢየሱስ ሰባት ባሕርያትን አቀረቡ፤ እነዚህም ባሕርያት ኢየሱስ ምን እንደሚመስል ይገልጻሉ፡-

ሀ. ኃይል - ኢየሱስ የእግዚአብሔር አብ ኃይል ሁሉ ስላለው።

ለ. ባለጸግነት - ኢየሱስ ክርስቶስ የመንፈሳዊ ባለጸግነት ሁሉ ምንጭ ስለሆነ።

ሐ. ጥበብ - ኢየሱስ የጥበብ ሁሉ ምንጭ ስለሆነ (ቆላ. 2:2-3)።

መ. ብርታት - በመከራ ወቅት ለሕዝቡ ብርታትን የሚሰጠው ኢየሱስ ስለሆነ።

ሠ. ክብር - ኢየሱስ የታረደው በግ እንደ መሆኑ፥ እንደ እግዚአብሔር አብ ክብር የሚገባው ስለሆነ።

ረ. ምስጋና - ኢየሱስ ለፍጥረት ስላደረገውና ስለ ማንነቱ ሁሉ ሊመሰገን ስለሚገባ።

ሰ. ውዳሴ (በረከት) - ፍጥረቱ ሁሉ ለዘላለም ለኢየሱስ የሚያቀርብው በመሆኑ ነው።

የመጀመሪያዎቹ አራቱ የኢየሱስ ብቃቶች ሲሆኑ፤ የመጨረሻዎቹ ሦስቱ ሰዎች ለኢየሱስ ሊኖሩዋቸው የሚገቡ መረዳቶች መሆናቸውን ልብ በል። እነዚህ ቃላት ሁሉ በብሉይና በአዲስ ኪዳን፤ እግዚአብሔር አብን ለማምለክ የሚያገለግሉ ናቸው።

ሐ. የፍጥረት ሁሉ ዝማሬ (5:13) - የሰዎች ቁጥር እየጨመረ ሲሄድ እየተጋጋሉ እንደሚሄዱ የምስጋና መዝሙሮች፤ በራእይ ምዕራፍ 5ም ሰዎች እየተበራከቱ ሲሄዱ መዝሙሩም እየደመቀ ሄዶ ነበር። መዝሙሩ በ28 (4ቱ እንስሳትና 24ቱ ሽማግሌዎች) መንፈሳዊ አካላት ተጀመረና በሚሊዮን በሚቆጠሩ መላእክት ታጀበ። አሁን ደግሞ ህልቆ-መሳፍርት የሌላቸው የእግዚአብሔር ፍጥረታት አጅበዋቸዋል። ይህም እግዚአብሔር የፈጠራቸውን ሰዎች ሁሉ የሚያጠቃልል ሊሆን ይችላል፤ በተጨማሪም፤ በሰማይና በምድር የሚኖሩ የእግዚአብሔር ፍጥረታት ሁሉ፤ በራሳቸው መንገድ እግዚአብሔርን እንደሚያመሰግኑ ሊያመለክት ይችላል። መዝሙሩም የቀረበው ለእግዚአብሔር አብና ለእግዚአብሔር ወልድ ነው።

ወደ ፊት ፍጥረት ሁሉ እግዚአብሔር አብንና እግዚአብሔር ወልድን ያከብራል። በመጨረሻውም፤ ጠላቶቹን ጨምሮ፤ ሁሉም እግዚአብሔርን ለማምለክ ይገደዳል። ለእግዚአብሔር አብ የተሰጠው ተመሳሳይ ክብር፤ በእኩል ደረጃ ለእግዚአብሔር ወልድም ይሰጠዋል።

4) መዝሙሩ አራቱ እንስሳት በሚያሰሙት የ«አሜን» ድምፅ ይደመደማል፤ ይህም በዕብራይስጥ «እውነት ነው! ይሁን!» እንደ ማለት ነው። 24ቱ ሽማግሌዎች እንደ ራእይ 4 ሁሉ፤ በግምባራቸው ተደፍተው ያመልኩት ነበር። ለእግዚአብሔር የሚቀርበው አምልኮ ልክ በተጀመረበት ዓይነት ይፈጸማል - እጅግ የላቁ መንፈሳዊ አባላት ጭምር እግዚአብሔርን ያመልኩታል።

ለመሆኑ እኛስ የተፈጠርነው ለምንድን ነው? እግዚአብሔርን ለማምለክ! ዮሐንስ በስደት ለተጠቁት የትንሹ እስያ አማኞች ከሚናገራቸው ነገሮች አንዱ፤ በሚሰበሰቡበት ጊዜ ሁሉ ምንም ያህል ጥቂቶችና ታናናሾች ወይም በሌሎች የተናቁ ቢሆኑም፤ በሰማይ ሕያውን አምላክና የሞተላቸውን በግ የሚያመልኩ እጅግ በርካታ ሕዝቦች አካላት መሆናቸውን ነው። አምልኮ በምድር ላይ ብቻ የሚደረግ ነገር አይደለም። እግዚአብሔርን በምድር ላይ በምናመልከበት ጊዜ ሁሉ፤ በሰማይ እግዚአብሔርን ከሚያመልኩ በሚሊዮን ከሚቆጠሩ መንፈሳዊ አካላትና ቅዱሳን ጋር እንተበብራለን። እኛ ከሁሉም በላይ የሆነውን፤ ከሁሉም የሚልቀውን፤ ሁሉን የሚቆጣጠረውንና ለሁሉም ተገቢ ፍጻሜ የሚያመጣውን አምላክ የምናመልክ አንድ ጭፍራ ነን። ከልብ የመነጨ ደስታ የሞላበት አምልኮ ዛሬውኑ ትለማመድ ዘንድ ምኞቱ ነው።

28ኛ ጥያቄ፤ ሀ) በራእይ 5 የተለያዩ አካላት ካቀረቡት ምስጋና ምን ምን ትምህርቶችን ልንማር እንችላለን? ለ) ከምትወዳቸው የአምልኮ መዝሙሮች አምስቱን መርምር። እግዚአብሔርን የሚያመሰግኑት ስለ የትኛው ባሕርይ ነው? ሐ) ለእኛ ስለሚያደርግልን ነገር እግዚአብሔርን ማመስገን ብቻ ሳይሆን፤ በይበልጥ ስል እግዚአብሔር ባሕርይ ብንዘምር የአምልኮ መዝሙሮቻችንን እንዴት እናሻሽላለን?

አምስተኛ ቀን - የዚህን ሳምንት ትምህርት ክልስና፤ ለሳምንታዊ ውይይት በመዘጋጀት የውይይት ጥያቄዎችን ተመልከት።

ሳምንታዊ ስብሰባ

1. የአምልኮ ጊዜ
2. ጸሎት
3. የትምህርቱ ክልሳ
4. የውይይት ጊዜ

ሀ. 1) ዮሐንስ በራእይ 4 የተመለከተውን ራእይ ግለጽ። 2) ራእዩ የእግዚአብሔር አብን ኃይልና ታላቅነት የሚያሳየው እንዴት ነው? 3) በዚህ ራእይ እንደተመለከተው፤ የእግዚአብሔርን ባሕርይ ዘርዝር። 4) ይህ ምዕራፍ ክርስቲያኖችን የሚያበረታታው እንዴት ነው?

ለ. 1) በራእይ 5 ለኢየሱስ የቀረበውን አምልኮ ግለጽ። 2) ከራእይ 4 እና 5 ስለ አምልኮ ምን እንማራለን? 3) በቤተ ክርስቲያንህ የሚዘወተረውን አምልኮ ግለጽ። ብርቱና ደካማ ጎኖቹ የትኞቹ ናቸው? አምልኮአችሁ በይበልጥ የራእይ 4ን እና 5ን እንዲመስል፤ ልታሻሽሉ የምትችሉባቸው መንገዶች የትኞቹ ናቸው? 4) ይህ ትምህርት ጌታን በተሻለ ሁኔታ እንድታመልክ የረዳህ እንዴት ነው? 5) ሌሎች ጌታን በማንነቱ እንዲለዩት ለማበረታታትና ወደ በለጠ አምልኮ ለመምራት፤ እነዚህን ምዕራፎች እንዴት ልትጠቀምባቸው ትችላላህ?

ሐ. 1) በራእይ 5፤ መጽሐፉ ምንን ያመለክታል? 2) ከዚህ ምዕራፍ፤ እግዚአብሔር የታሪክ ተቆጣጣሪ ስለመሆኑ ምን እንማራለን?

መ. 1) ኢየሱስ አንበሳን የሚመስለው እንዴት ነው? 2) በግን የሚመስለውስ? 3) ኢየሱስ መጽሐፉን ሊከፍትና ዓለምን ለማሸነፍ የተገባው እንዴት ነው? 4) የማያምኑ ሰዎች ዓለምን እንዴት ሊያሸንፉ ይችሉ? 5) ኢየሱስ ድል የነሣበትና ክርስቲያኖች ድል የሚነሡበት መንገድ የሚመሳሰሉት እንዴት ነው? 6) ክርስቲያኖች በዓለማዊ መንገዶች በመጠቀም፤ ችግሮችን ለማስወገድ ሲጣጣሩ ያየዝው እንዴት ነው? 7) ክርስቲያኖች ከመዋጋት ይልቅ በማገልገል ዓለምን ሲያሸንፉ ያየዝው እንዴት ነው? 8) ክርስቲያኖች የመሥዋዕትነትና ድል የመንሣት ዝንባሌ ሊያዳብሩ የሚችሉባቸውን መንገዶች የሚያብራሩ ምሳሌዎችን ዘርዝር። 9) የዚህ ዓይነት አመለካከት ያላቸው ክርስቲያኖች በጣም ጥቂት የሆኑት ለምንድን ነው?

ሠ) 1) በራእይ 4 እና 5 እንደተመለከተው፣ የአብንና የወልድን ባሕርያት ከልሰ። 2) ለሕይወትህና ከጌታ ጋር ላለህ እርምጃ፣ እጅግ ጠቃሚዎች ናቸው የምትላቸው የትኞቹ ናቸው?

ረ. እግዚአብሔርንና በጉን ለማምለክ ጊዜ ውሰድ። የእያንዳንዳቸውን ባሕርይ ዘርዝር። በመዝሙርና በጸሎት፣ እግዚአብሔርን ስለ እነዚህ ባሕርያት አመሰግን።

5. ጸሎት።